

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

10. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

13. BŘEZNA 2016

Z obsahu:

Milosrdenství a moc
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 24. února 2016
- strana 2 -

**Rozjímání o utrpení
a smrti Pána Ježíše**
Michal Kretschmer
- strana 4 -

**Arcibiskup Scicluna:
Neexistuje milosrdenství
bez spravedlnosti**
- strana 5 -

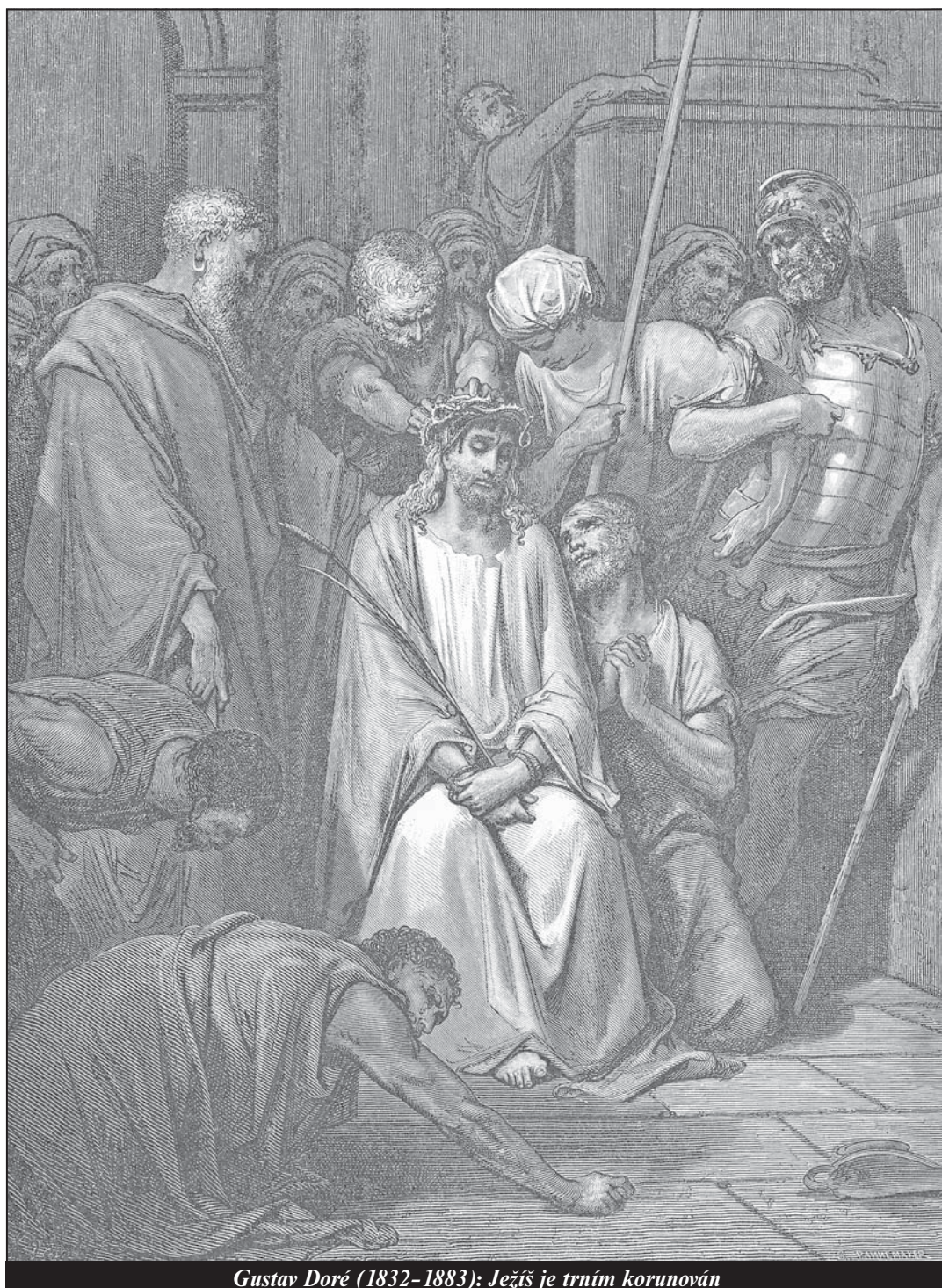
Buďme silní v lásce!
- strana 6 -

**Spolehejte na Boha
v každý čas...**
- strana 7 -

V časech bez kněze
- strana 9 -

**Suma o darech
svatého Josefa (18)**
Isidoro Isolani OP
- strana 11 -

**Musíme svoji víru
dovšvědčovat!**
Zkušenosti misionářky
z Nigeru o soužití
s muslimy
- strana 12 -

Gustav Doré (1832-1883): Ježíš je trním korunován

Milosrdenství a moc

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
24. února 2016 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Pokračujeme v katechezích o milosrdenství v Písmu svatém. Na různých místech je řeč o mocných, o králích, o mužích „vysoko“ postavených a také o jejich aroganci a zvůli. Bohatství a moc jsou skutečností, které mohou být dobré a užitečné pro obecné blaho, pokud jsou spravedlivě a s láskou dány do služeb chudých a všech. Avšak jsou-li, jak se až příliš často děje, užívány sobecky a zpupně jako privilegium, mění se na nástroje zkaženosti a smrti. Tak je tomu v epizodě o Nábotově vinici, popsané v 21. kapitole první Knihy královské, u níž se zastavíme.

Tento text podává, jak Achab, král Izraele, chce zakoupit vinici jednoho muže jménem Nábót, protože tato vinice byla v sousedství královského paláce. Nabídka vypadá legitimně, dokonce velkodušně, ale v Izraeli bylo vlastnictví půdy považováno za téměř nedotknutelné. Kniha Leviticus skutečně předepisuje: „Země se nesmí prodávat natrvalo, neboť patří mně. Vy jste pro mne jen cizinci a přistěhovalci.“ (Lv 25,23) Země je posvátná, protože je Pánovým darem, který má být jako takový opatrován a uchováván jako znamení božského požehnání, které jde od pokolení do pokolení a zaručuje důstojnost všech. Srozumitelná je proto Nábotova

záporná odpověď králi: „Chraň mě Hospodin, abych ti dal dědictví po předcích!“ (1 Král 21,3)

Král Achab na toto odmítnutí reaguje mrzutostí a hněvem. On, mocný král, se cítí uražen, umenšen ve svojí svrchované autoritě a zklamán v možnosti uspokojit svou touhu po majetku. Když jej tak skleslého uviděla jeho manželka Jezabel, pohanská královna, která šířila modlářské kultury a nechala zabíjet Hospodinovy proroky (srov. 1 Král 18,4) – nebyla ošklivá, ale zlá! – rozhodne se zasáhnout. Slova, jimiž se obrací ke králi, jsou velice příznačná: „Ty ale umíš vládnout nad Izraelem! Vstaň, najež se a buď dobré mysli! Já už ti opatřím vinici Nábota z Jizreele!“ (1 Král 21,7) Klade důraz na královu prestiž a moc, které z jejího pohledu byly Nábotovým odmítnutím zpochybněny. Považuje tuto moc za absolutní a tím

Dokončení na str. 8

Co všechno bychom dokázali, kdybychom měli stále pevnou důvěru v Boha, víru v jeho Prozřetelnost, která je tím nejlepším, na co se člověk může v životě spolehnout! Pokárání o malé víře a slabé důvěře v Boha, kterého se dostalo dokonce sv. Donu Boskovi, jistě v mnohem větší míře platí také pro nás. Důvěra v Boha a naprosté odevzdání se jeho milostivému působení je očistnou cestou zde na zemi, jež uzdravuje největší ránu lidstva – odloučení od Boha – a jež bezpečně vede ke konečnému cíli naší pozemské pouti – návratu do ráje. (str. 7-8)

Naše důvěra v Boha je neustále ohrožována útoky ďábla, mnohdy nepoznatelnými, neboť on umí čekat na svoji kořist. Je klamně se domnívat, že milosti, které jsme již od Boha obdrželi, nás automaticky ochrání od pádu. Pohledme jen na svaté apoštoly: Petra, který zapřel Krista (str. 4-5), či Pavla, který ve druhém čtení dnešní neděle říká, že není dokonale! Můžeme si snad myslet, že jsme se svojí vírou na tom lépe než oni? Víra katolického křesťana bude zkoušena stále, až do konce života. Ďábel nemůže jinak, než do posledního okamžiku usilovat o to, aby „ukradl“ Bohu lidskou duši, zvláště je-li ona Bohu milá. Naštěstí však víme, že i po mnohých hříších a nevě-

Editorial

nostech není nic ztraceno, neboť Boží milost může zcela změnit srdce člověka. Důležité je zde to, o čem hovoří sv. Pavel: Ze všech sil se snažit uchvátit Boží království, i když cesta k jeho dosažení vede skrze utrpení a kříž. Je to však cesta Ježíšova, a není důvod, aby naše očistná cesta byla jiná. I proto je tak důležité postní období, jež nás přivádí k patě Ježíšova kříže a vyzývá nás k tichému sklonění našich srdcí a k naslouchání tomu, co nám Spasitel říká. (str. 6)

Někdy můžeme nabýt dojmu, že náš kříž je tak velký, že se nedá unést, nebo že je větší, než mají ostatní. Asi by bylo zajímavé vyjít ze sebe, porozhlédnout se po všech domech světa a spatřit všechny kříže, které nad každým z nich jsou. A kdybychom měli tu schopnost, možná bychom nakonec zjistili, že ten náš kříž patří mezi nejmenší. A i kdyby: nikdy není tak velký a tak těžký, abychom jej v důvěře v Boha nemohli vzít na svá ramena a vyjít s ním na cestu, která nekončí Golgotou, ale – jak předznamenává Ježíšovo zmrtvýchvstání – slavným vítězstvím a návratem do ráje k Bohu Otci. Obdivuhodné svědectví z Ruska dru-

hé poloviny 20. století se nám může stát dobrým průvodcem v rozjímání pro závěrečné dva týdny přípravy na velikonoční svátky. (str. 9-10)

Na životních osudech lidí v totalitních dobách – jak je známe i z našeho prostředí – najdeme mnoho fascinujících hrdinských příběhů o tom, jak se uchovávala víra v Trojjediného Boha. Zkusme ve zbytku této postní doby alespoň jednou rozjít, jak silná musela být důvěra v Boha, že mnohé nezastavila ani před smrtí z rukou nelitostného lidského kata. Odkud se vzala víra tak silná, že nebyla zlomena? Odpovědi budou asi různé, ale jistě mezi nimi bude i ta, že důvěra v Boha u těchto lidí byla zakotvena v jejich životech už dříve, takže věděli, komu věří. To se týká zvláště těch, kteří již od narození či nějakou delší dobu žili hluboce s darem víry. A vyvstávají otázky: Věřím opravdu Trojjedinému Bohu? Pokud ano, je můj život vyjádřením této víry? Ne-li, kde je chyba? ... Měli bychom se snažit znovu a v pokore ze sebepoznání vyprosit Boží milost a v její síle dosvědčovat svoji katolickou víru i navenek. Evropa i celý svět to nutně potřebují. (str. 12-13) Probudme se! Vždyť celé dějiny křesťanstva jsou plny mimořádných projevů milostí, které uskutečnil Bůh na základě důvěry svých dětí.

Daniel Dehner

Příprava na Velikonoce vrcholí. Již příští neděli máš znovu prožívat nejdůležitější události dějin spásy. Vyhověla jsi jako hříšná duše naléhavé výzvě, abys od základu změnila svůj život? Ať už si své viny uvědomuješ, nebo ne, aby ses uchránila nebezpečné představy, že obrácení nemáš zapotřebí, dovol, aby tě předvedli před nejspravedlivějšího Soudce.

Prekvapuje tě, kolik se tu sešlo proti tobě žalobců? Vyslechni si, z čeho tě viní. Máš tu dobrou příležitost podívat se jednou na sebe očima těch druhých, uvědomit si způsob, jak s nimi mluvíš a jednáš, jak je přehlídíš, ponižuješ a zraňuješ. Nevyhýbej se zrcadlu, které ti má ukázat, co sama nevidíš. Podívej se na zvyky, kterými škodíš sobě i druhým, vyslechni si, jak na tebe žalují věci, které zneužíváš, na kterých nepřiměřeně lpíš, dej slovo proviněním, která skrýváš až na samém dně své duše. Prospěje ti, když zaměníš piedestal sebejistoty a sebechvály za pranýř pravdy a zaslouženého zahanbení. Zkus si alespoň jednou vyslechnout obžalobu a nic nevysvětlovat a neomlouvat. Výmluv sebeklamu už bylo dost. Sestup až na dno, neboj se ponížení. Přijmi pravdu, i když může být tvrdší, než sis myslela. Tvoji žalobci si nevymýšlejí, všichni tě přistihli *při činu*. To, co tě nejvíce zahanbuje, je skutečnost, že máš pojednou odložit masku, za kterou ses před sebou jen schovávala.

Tvůj soudce si píše prstem v písku. Že by se nezajímal o to, z čeho tě tu obviňuje? Anebo se zdráhá připojit se sám k žalobcům a říct ti také za sebe, čím ses provinila vůči němu? Ať tak, či onak, jsi na tom s ním dobře, protože dokud je u tebe, nikdo nemůže po tobě *hodit kamenem*. Jen se podívej kolem. Úměrně s tím, jak si přiznáváš pravdu a nic než pravdu, žalobci *jeden po druhém odcházejí*.

Tvůj Pán vidí mnohem dále, než oni mohli vidět. Oni znají jen to, co bylo. On se dívá na to, co je před tebou. Tvoje minulost ho zajímá jen jako něco, s čím se máš se vši rozhodností rozejít, protože mu neleží na srdci tvé odsouzení, ale tvé uzdravení. *Neodsuzují tě. Jdi a už nehřeš*. Souhlasíš?

Zázrak takového odpuštění není možné docenit, dokud si plně neuvědomíme, co se nám odpouští. Boží milosrdenství

Nová budoucnost

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Jdi a už nehřeš.

má svůj obdivuhodný smysl nikoliv v tom, s čím skoncovalo, ale v tom, co před tebou otevírá. Co by ti bylo platné Ježíšovo odpuštění, kdyby ti nepřipravil a nenabídl novou budoucnost? Představ si události, které Izaiáš připomíná v prvním čtení. Ten neuvěřitelný pochod Izraelitů, kteří sestoupili až na dno moře, zdrcující porážka nepřátel, které pohltily vlny s koňmi i reky, to všechno není o nic velkolepější než tvůj přechod při očištném obrácení. Jako u nich ani u tebe nekončí Boží zázraky pouhým odpuštěním. Jestliže jsi kajicně a vděčně přijala, aby kající vlny odplavily tvoji minulost, pohltily tvoje otroctví a tvoje nepřátele, pak budou následovat další zázraky. I když se ti zatím zdá, že je před tebou poušť, již *vzcházejí nové věci, což to nepoznáváš?* Pán před tebou vytváří *cestu a stezky*, přivádí do tvé pouště celou *řeku milostí* a živí a napájí tě, protože *jsi jeho vyvolená, stvořil si tě pro sebe, abys hlásala jeho chválu*.

Velkou věc s tebou udělal Hospodin. Změnil tvůj osud, naplní tě radost. ⁽¹⁾

Nepocítila jsi nyní touhu podělit se s apoštolem Pavlem o svůj zážitek ze svého obrácení? Dovol mu, aby ti znovu vyprávěl o svém velkém setkání a obrácení, a budeš muset přiznat, že i ty máš všechny důvody *považovat za škodu všechno ostatní ve srovnání s nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista*. Zanechej svých dosavadních hříchů i všeho, co tě k nim vedlo. Opusť a odhod' všechno to, co tě tak podvedlo, jako *bezcenný brak*. Shodni se se svatým Pavlem, který ti ukazuje tak výmluvně a názorně nejen to, co znamená opravdové obrácení, ale také jak má vypadat tvoje další cesta. Nyní, když jsi vysvobozená z otroctví hříchu a tmy, dej se zcela *uchvátit Ježíšem Kristem*.

To, co Pán kreslil do písku, když na tebe žalovali, byla tvoje budoucí cesta. Je to vítězná cesta pro ty, kteří mu *chtějí být podobní*. *Nedbej proto na to, co je za tebou, ale směřuj k tomu, co je před tebou*. Budeš-li mu nyní podobná a přijmeš *účast*

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 43,16–21

Tak praví Hospodin, který vytvořil v moři cestu, v mohutných vodách stezku, který vyvedl vozy i koně, vojsko i silné (reky); všichni spolu leží, již nevstanou, jako knot zhasli, dohořeli. „Nevzpomínejte na věci minulé, nedbejte na to, co se dávno stalo! Hle, já dělám věci nové, teď již vzcházejí, což (to) neznáte? Cestu vytvořím na poušti a řeky na neschůdných místech. Divoká zvěř mě oslaví, šakalové a pštrosi, že jsem dal vodu na poušti, řeky na neschůdných místech, abych napojil svůj lid, svého vyvoleného. Ten lid jsem stvořil pro sebe, bude hlásat mou chválu.“

2. čtení – Flp 3,8–14

(Bratři!) Všecko považuji za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista, svého Pána. Pro něj jsem se toho všeho zřekl a považuji to za bezcenný brak, abych mohl získat Krista a byl s ním spojen; nemám přece vlastní spravedlnost, která se získá (zachováním) Zákona, ale tu, (která se dává) tomu, kdo věří v Krista, totiž tu, která (přichází) od Boha a (spočívá) na víře. Tak na sobě poznám Krista i moc jeho zmrtvýchvstání a účast v jeho utrpení; a protože umřel on, i já mu chci být v tom podobný. Potom, (jak doufám), dosáhnu i vzkříšení z mrtvých. (Tím neříkám,) že už bych toho dosáhl nebo že už jsem dokonale; ale ze všech sil se snažím to uchvátit, protože i mne samého uchvátit Kristus Ježíš. Bratři, já si nenamlouvám, že už jsem to uchvátit. Ale o jedno (mi jde): nedbám na to, co je za mnou, ale ženu se k tomu, co je přede mnou. Běžím k cíli za vítěznou nebeskou odměnou, ke které nás Bůh povolal skrze Krista Ježíše.

Dokončení na str. 6

na jeho utrpení, poznáš na sobě moc jeho zmrtvýchvstání.

Při pohledu na tento cíl ti nebude těžko zříci se pro něho všeho. *Kdo sejí v slzách, žnou budou s jásotem.* ⁽²⁾ Co tedy řekneš svému největšímu Dobrodinci?

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 126,3–4; ⁽²⁾ Ž 126,5

KNIHOVNÍČKA

Vybíráme kapitoly z nově vydané knihy

Michal Kretschmer:

Rozjímání o utrpení a smrti Pána Ježíše

Anotaci ke knize naleznete na poslední straně tohoto čísla Světla.

Petr zapírá Pána Ježíše

Při zatčení Ježíše uprchl Petr spolu s ostatními učedníky. Zvědavost ho však po chvíli přiměla k tomu, aby chrámovou stráž vedoucí Ježíše z dostatečně bezpečné vzdálenosti sledoval (Mt 26,58). S pomocí jednoho Ježíšova učedníka, který byl znám nejvyššímu knězi, dostává se do dvora paláce veleknězova (Jan 18,15-16).

Tu vrátá pravila Petrovi: Nejsi také ty z učedníků toho člověka? A on řekl: Nejsm. (Jan 18,17)

Petr se zpočátku zdržoval někde v zákoutí dvora, aby nebyl obtěžován dalšími případnými otázkami. Byla studená noc a bylo mu zima. Služebníci a chrámová stráž si rozdělali ve dvoře oheň, aby se ohřáli, a Petr se vmísil mezi ně, aby se též ohřál (Jan 18,18). Jedna služebná si jej pozorně prohlédla a pravila: Také tento byl s ním. Ale Petr zapřel a řekl: Ženo, neznám ho. (Lk 22,56-57) Těž jiná služebnice na něj dotírala a Petr prohlásil s přísahou, že Ježíše nezná (Mt 26,71-72). Na další dotaz Petr řekl: O ničem nevím, a vůbec nechápu, co říkáš. A vyšel ven do předního dvora a v té chvíli zakokrhal kohout poprvé (Mk 14,68). Ani tam neměl klidu; kdo si ho tam uviděl a řekl: Ty jsi také z nich - a Petr odpověděl: Nejsm. (Lk 22,58)

Pak měl Petr asi hodinu pokoj a přišel opět kvůli zimě k ohni (Lk 22,59 a Jan 18,25) a dal se s ostatními do řeči. Jeho výslovnost ho však prozradila, a proto někdo řekl: I tenhle byl určitě s ním, vždyť je z Galileje (Lk 22,59), a Petr opět řekl: Vůbec nevím, o čem mluvíš. (Lk 22,60) Po chvíli někdo další na to opět poukázal a Petr s přísahou prohlásil, že Ježíše nezná (Mt 26,73-74). Rozruchu si všiml jeden ze služebníků nejvyššího kněze a řekl: Neviděl jsem tě s ním v zahradě? (Jan 18,26) Tu zapřel Petr opět a kohout zakokrhal podruhé. (Jan 18,27; Lk 22,60)

V tu chvíli zrovna vedli kolem Ježíše. Ten se obrátil a pohlédl na Petra. Pe-

tr se rozpomenul na Ježíšovu předpověď o svém zapření a kokrhání kohouta (Lk 22,61; Mk 14,72). Vyšel ven a hořce se rozplakal. (Lk 22,62)

Je v tom něco nesmírně smutného a bolestného, že je to právě Petr, který zapírá Ježíše. Vždyť byl svědkem proměnění Ježíše na hoře (Mt 17,1-8), jménem všech apoštolů vyznal, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží (Mt 16,16), je nazván skálou a vyvolen za hlavu církve (Mt 16,18). A tento Petr se zalekne služebné děvečky, zapírá, že je učedníkem Ježíšovým, a svá slova dotvrzuje křivou přísahou.

Troji zapření Petrovo jsou vlastně tři série otázek, na které on dává zamítavou odpověď. Co připravilo tento Petrův hřích? Předně pýcha, protože si věřil a spoléhal na svou schopnost zůstat věrný Pánu a sliboval mu, že vytrvá, i kdyby měl pro něj umřít (Mt 26,35). Dále pak zanedbávání modlitby, neboť přes výslovný Ježíšův příkaz, aby bděl a modlil se, oddal se v Getsemanské zahradě spánku (Mt 26,38-43). K tomu též přispěl i nedostatek vytrvalosti, neboť statečnost nespočívá jen v prvním vzplanutí vůle; to se již projevilo dříve, kdy Petr kráčel po vodě, ale po chvíli dostal o sebe strach a hned začal tonout (Mt 14,28-30).

Ježíš velice trpí tím, že se jeho vyvolení k němu nehlásí, že se zpronevěrují svému úkolu, nebo jej dokonce zapírají. Tyto hříchy jej jistě zarmucují více než hříchy pohanů. Vždyť Ježíš chová ke svým učedníkům zvláštní lásku, více jim dal, a tedy i více od nich požaduje (Lk 12,48). Je to vskutku znamením velké nelásky, žádostivosti či zbabělosti, když ten, kdo poznal Ježíše, jej zapře a nechce se k němu znát.

Petr zapřel slovy, jimi jej vlastně zapírají svými skutky, když se chovají před lidmi jako ostatní tam, kde by měli ukázat, kde je jejich srdce, kde mají ukázat, že se neztotožňují s duchem tohoto světa. Tak se jim často ani nedostane příležitosti, aby byli tázáni po svém vztahu k Ježíši Kristu.

Petrovi je však jeho pád později ku prospěchu; zlomil jeho sebejistotu, naplnil ho vědomím viny a pak i větší Ježíšovy lásky k němu, když on mu přes to všechno odpustil.

Petr je později při seslání Ducha Svatého naplněn tímto Duchem, odvážně promlouvá k Židům, řídí prvotní církve, stává se velkým světcem, který nakonec dává svůj život za Ježíše Krista, jak mu bylo i předpovězeno (Jan 21,18-19). Z toho je vidět, jak málo záleží Bohu na tom, co dobrého nebo zlého dosud člověk vykonal, k čemu se dopracoval, jestliže chce dát někomu svou milost a on ji přijme. I po mnohých hříších a nevěnostech není nic ztraceno, Boží milost může zcela změnit srdce člověka.

Je mi někdy nepříjemné, když se octnu v okolnostech, že musím přiznat svou víru? Nemlčím tam, kde bych měl mluvit a zastat se pravdy? Dokonce i tam, kde by má slova mohla padnout na úrodnou půdu?

Nesnažím se uchránit se hříchu sám ze sebe? Nedělám si předsevzetí, nebo dokonce slibuji Bohu věci, na které zatím nemám? Neklesá má důvěra v Boha, když se dopustím hříchu, nezmocňuje se mě malomyslnost?

Vypořádal jsem se s problémem zla v církvi, se všemi odpady, bludy, nehájením slabých a utlačovaných, kompromisy s mocnými tohoto světa, úsilím o dobré bydlo? Je pro mne pohoršení dávané věřícími, řeholníky a církevní hierarchií něčím, co deptá a ohrožuje mou víru?

Nesoudím vinu druhých? Jsem si vědom, že i velcí hříšníci se mohou obrátit a být nakonec blíže Bohu než já?

Petrův případ mi ukazuje lidskou slabost a nestálost. Nejprve slibuje, že dá život za Ježíše, pak jej chce bránit mečem a posléze se už jen bojí. Nemohu soudit jeho ani ty, kdo jednají podobně. Nemohu však také důvěřovat pouhým hezkým řečem, zejména pokud ještě nebyly prověřeny skutky a svědectvím utrpení.

Petr (a dokonce i Jidáš) byl mezi apoštolů, kteří nejen kázali, ale měli i moc ▶

► nad zlými duchy a uzdravovali nemocné. (Mk 6,7.13) Pak vidí i Ježíšovu slávu při proměnění a přes tento jedinečný zážitek padá. Jestliže se skrze mne projevila moc Boží, není to zárukou, že vytrvám, nemohu se z toho radovat (Lk 10,20), ani nemohu spoléhat na to, že zkušenost duchovního života a milosti, jichž se mi dosud dostalo, mě automaticky ochrání od hlubokého pádu.

Petrovo zapření předznamenává spolu s Jidášovou zradou dějiny církve. Opakuje se v nejrůznějších podobách po všechna další staletí. Na různých úrovních se stále nachází dost těch, kdo se přidržují Krista jen do té doby, dokud se jim zde na zemi dobře daří, dost těch, kteří zrazují věc Kristovu a chtějí zneužít církev k tomu, aby přisluhovala zájmům pozemských vládců. Je to bolestná skutečnost, ale nesmí mě překvapovat, nýbrž být spíše podnětem k větší oddanosti Pánu.

Patřím-li ke Kristu, jsem sice vytržen ze světa, ale zůstávám stále ve světě, na tomto bitevním poli, kde až do konce časů zuří boj o duše v nejrůznějších rovinách. Celý člověk musí náležet Kristu, nestačí jenom vnitřní vztah, ale je třeba i vnějších skutků a vnější přináležitosti k němu. Jestliže Ježíše miluji a cením si ho, musím se k němu rád hlásit. Je to milost, moci ho vyznat před lidmi, svědčit o tom, že Bůh není mrtev. Srdcem totiž se věří ke spravedlnosti, ústy však děje se vyznání ke spáse. (Řím 10,10) Je to projevem lásky k Bohu, vyznávat svou víru před lidmi, stavět tak hráz proti jeho vytačování ze světa; je to i znamením

pro nevěřící, aby viděli, že se lidé stále hlásí k Bohu.

Toto vyznání víry jakož i hlásání nauky Kristovy však musí být něčím organickým, něčím, co nenásilně vyplyne ze

situace, co je řečeno klidně jako samozřejmost: buď je položena přímá otázka, nebo se to děje mlčky nepřipojením se k nějakému špatnému jednání, nebo je tu někdo, komu se dostalo dobré vůle a je připraven, když už ne přijmout, tak alespoň bez předpojatosti vyslechnout něco, co by mu pomohlo na cestě k Bohu.

Modlitba

Pane Ježíši, trpíš nejen od svých nepřátel, ale i od svých přátel. A právě v době, kdy se Petr k Tobě nezná, kdy bys mu mohl odplatit stejným způsobem, dáváš mu znovu svou milost a z jeho hříchu vyzvojuješ větší dobro.

I můj život je pln nejistot: nevím, kterých hříchů se ještě dopustím. Cítím, že

snad každého, nepodržíš-li mne. Důvěřuji Ti, rozmnož mou naději, abych nezoufal nad marností snahy Tě dokonaleji následovat, nad svými proviněními, a přijímal je jako kříž své slabosti, jako pokorenění, která mě mají uchránit před pýchou.

Zůstal jsi sám, zrazen Jidášem, zapřen Petrem, věrný Otci; i já Tě prosím, dej mi sílu následovat Tě bez ohledu na to, co činí lidé z mého okolí, bez ohledu na protivenství od lidí či zlého ducha, bez ohledu na to, že se lidé ode mne odlučují a vzdalují. Pomoz mi k oddanosti k Tobě, i když mi k tomu bude chybět jakákoliv lidská podpora a budu v místě, kde žiji, osamocen.

Pohlédni na mne, jako jsi pohlédl na Petra, a ten se v tu chvíli obrátil.

Dej, abych poznal sebe, a mohl si tak s tvou pomocí osvojit opravdovou pokoru, abych si pak nevěřil, ale pevně důvěřoval v tvou posilu; vždyť i Petr viděl tvoji slávu, a přece pak tak hluboce klesl.

Pane, chraň mne, aby můj život nebyl pohoršením pro druhé, aby vyznání mé víry před těmi, kdo vidí můj život, jim nebylo spíše ke škodě.

Pane, dej mi větší lásku k tvé církvi, abych v tomto duchu pohlížel a svým životem odpovídal na všechna pohoršení v ní.

Uděl mi sílu Ducha Svatého a moudrost při vyznání víry.

Michal Kretschmer:

Rozjímání o utrpení a smrti Pána Ježíše.

Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Olomouc 2016. Str. 28-33

Arcibiskup Scicluna: Neexistuje milosrdenství bez spravedlnosti

„Tento film by měli vidět všichni biskupové a kardinálové, zejména ti, kterým je svěřena péče o duše. Musejí totiž pochopit, že církev zachrání zveřejnění zločinů a nikoli dohoda o mlčení,“ řekl po premiéře filmu *Spotlight* arcibiskup Charles Scicluna. Film vypráví o vypuknutí pedofilních skandálů v bostonské arcidiecézi v USA. Arcibiskup Scicluna, který dnes působí na Maltě, v letech 2002–2012 zodpovídal v Kongregaci pro nauku víry za šetření těchto případů, a proto se osobně zabýval mimo jiné také bostonskou arcidiecézí. Kromě toho stojí nyní v čele organismu, který má ve Vatikánu roli odvolacího soudu v těchto záležitostech.

Arcibiskup Scicluna podotýká, že ačkoli v Bostonu byla šíře tohoto jevu šokující, to, co nejvíce na celé kauze zaráží, nejsou čísla, nýbrž dohoda o mlčení. „Film ukazuje, že tehdy v církvi rozšířený instinkt chránit dobré jméno byl naneštěstí chybný. Neexistuje milosrdenství bez spravedlnosti,“ řekl arcibiskup Scicluna. Zdůraznil také velkou angažovanost Jana Pavla II. a kardinála Ratzingera v této záležitosti. Připomíná, že čtyři měsíce po vypuknutí skandálu v Bostonu svolal papež do Vatikánu všechny americké kardinály a řekl, že v kněžství a řeholním životě není místo pro ty, kdo ubližují nezletilým. Pro

církve to byl začátek nové epochy, do dává maltský metropolita.

Arcibiskup Scicluna mluví také o pevném postoji kardinála Ratzingera, který vštěpoval svým spolupracovníkům, že tento jev nesmí být vnímán jen jako hřích, ale také jako zločin. Každý pátek předsedal na Kongregaci pro nauku víry zasedáním, na kterých se řešily nové případy. Mnoho kvůli tomu vytrpěl a právě tyto zkušenosti jej vedly k tomu, aby při památné křížové cestě roku 2005 vyzval církev k očištění, uvedl arcibiskup Scicluna.

www.radiovaticana.cz, 20. 2. 2016

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Jan 8,1-11

Ježíš odešel na Olivovou horu. Ale brzo ráno se zase objevil v chrámě a všichni lidé přicházeli k němu. On se posadil a učil je. Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu přistíženou při cizoložství. Postavili ji doprostřed a řekli mu: „Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství při činu. Mojžíš nám v Zákoně nařídil takové ženy ukamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho chtěli přivést do úzkých, aby ho měli z čeho obžalovat. Ježíš se však sehnul a psal prstem na zem. Když na něj nepřestávali dotírat otázkami, vzpřímil se a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní hodí kamenem první.“ A sehnul se opět a psal na zem. Když to uslyšeli, jeden za druhým se vytráceli, starší napřed, až zůstal on sám a žena před ním. Ježíš se vzpřímil a řekl jí: „Ženo, kam se poděli? Nikdo tě neodsoudil?“ Odpověděla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš!“

TÝDEN MODLITEB ZA MLÁDEŽ

V týdnu před Květnou nedělí (13.-20. března 2016) probíhá *Týden modliteb za mládež*, který je vyhlášen našimi biskupy. Cíle tohoto týdne jsou tři: 1. doprovázet aktivity mládeže a aktivity pro mládež společnou modlitbou, letos především za Světový den mládeže v Krakově (25.-31. července 2016); 2. pomoci mladým lidem uvědomit si, že jsou živou součástí společenství církve; 3. vnímat krásu i náročnost životního období, ve kterém se uskutečňují volby ovlivňující celý následný život, společnost i církev. Texty k Týdnu modliteb za mládež lze najít na tmm.signaly.cz. Věříme, že i čtenáři Světla se k modlitbám za mládež připojí.

-red-

Budme silní v lásce!

Sestra Elvíra mluví jednoduchými slovy, která zasahují srdce. Povzbuzuje nás, abychom se nechali zasáhnout Boží láskou, se kterou se setkáváme v Ukřižovaném. Aby nás tato láska změnila, musíme na Něho pohlédnout, pozorovat Ho.

Blížíme se k Velikonocům, k srdeční záležitosti naší víry: k Ježíšově smrti za nás a k jeho vzkříšení. Poklekneme před křížem, před Ježíšem a poprosíme o dar soucitného srdce, které se nechá dojmout láskou našeho Boha, který pro nás udělal všechno. Nechme se dotknout Ježíšem, tak jako se On nechává dotknout námi. Když trpíme, když musíme nést malé břemeno, nějakou bolest, nějakou starost – On chce toto všechno vzít na sebe.

Pohlédme na Ukřižovaného!

Když sledujeme pašije, trpíme s Ježíšem, pláčeme s Ježíšem a jsme Jím dojatí. Tak se staneme muži a ženami čistoty, dobra a milosrdenství, a když se naše z kamenělé srdce skloní před Ním, promění se v srdce z masa. Zůstaňme v tichosti před Ukřižovaným: Pán nám chce říci věci důležité pro náš život, ale my Mu nenasloucháme! Uklidněme své myšlenky a fantazie a budme pozorní, aby zlo nemohlo vniknout do našich myšlenek, protože to nás vzdaluje od pravdy a od dobra. Křížová cesta ať nám pomůže, abychom v sobě objevili něco nového, protože potřebujeme zvláštní milosti, jak pochopíme později. Aby nás Ježíš mohl učinit šťastnými, potřebuje naši ochotu, abychom s Ním přebývali, pozorovali jeho opuchlou tvář, jeho záda, jeho zbičované tělo a jeho krev a trny pokrytou hlavu.

Musíme opustit necitlivý materialismus, abychom se stali soucitnými muži a ženami, kteří jsou milosrdní a dobří, odpouštějící ostatním i sobě samým. Abychom zakusili lásku, která nás proměňuje, musíme se dívat na Ukřižovaného, pozorovat Ho, zkoumat a vcítit se do Něho. Tak budeme také schopni přijímat ty trny, které nás v průběhu života zraňují, budeme moci snášet tyto bolesti, proto-

že jsme pohlíželi na Ukřižovaného čistýma a soucitnýmá očima.

Pomozme Ježíši nést kříž!

Tato postní doba pro nás musí vyústit ve Vzkříšení, které je oheň, úplná láska, láska, láska. Láska v nás, v našich očích a v naší tváři, v našem konání a v naší práci. Láska je podstatou našeho života. Často děláme mnoho věcí, protože je dělat musíme, a nedostaneme žádnou odměnu, nezměníme se, protože nám chybí to, co je skutečně potřebné: to podstatné v životě, to, co se rodí z lásky.

Uvažujme křížovou cestu tak, aby Ježíš byl spokojený v našem středu, prožijeme křížovou cestu ve spojení s Ním. Chceme Mu pomoci nést jeho kříž, který je křížem celého lidstva, křížem všech dětí na světě, křížem všech starých lidí, kteří ponechání o samotě umírají v úzkosti a strachu, křížem mnoha nemocných mladých lidí, mnoha rozdělených rodin, mnoha závislých na drogách, křížem našich rodin, válek, křížem všech. Celé lidstvo nese kříže a my je chceme učinit snesitelnějšími tím, že pomáháme Ježíši a říkáme Mu: „Ježíši, důvěřuj mi, chtěl bych Ti pomoci nést kříž, kříž všech.“

Žijme tedy tento čas z lásky, pomiňme všechnu banalitu, kritizování všeho, od-

ložme všechny prázdné řeči a naučme se navzájem se mít rádi. To je to, co nám pomůže otevřít dveře do ráje, co nás připraví na Vzkříšení velikonoční neděle: Láska, kterou jsme darovali své matce, svému otci, svým bratrům a sestrám, láska ke všem, kdo jsou nám nablízku a s nimiž žijeme.

Pro tento poslední úsek postní doby, který nás přivádí k Velikonocům, prosme Ježíše o dar, abychom byli silní.

Z Medjugorje aktuell 3/2014
přeložil -mp-

Spoléhejte na Boha v každý čas...

„Had byl nejlstivější ze všech polních živočichů, které udělal Hospodin Bůh. Řekl ženě: »Tak tedy Bůh řekl: Nebudete jíst ze všech stromů v zahradě?« (Gn 3,1) Dábelskému pokušiteli se skutečně podařilo zasít do srdce prvního lidského páru nedůvěru, pochybnosti, zda Bůh skutečně chce jejich štěstí, anebo zda jim přece jen ještě něco neupřel. Vzápětí nato ztratil člověk bezpodmínečnou dětskou důvěru ke svému Stvořiteli a Otcí, zničil tento důvěrný vztah s Bohem, a tak ztratil ráj. Může se tato rána, kterou je od té doby poznamenáno celé lidstvo a kvůli které těžce trpí, znovu zahojit?

Během posledních století sám Pán Ježíš zjevil mysticky omílnostným duším, jak velký význam a jak velkou moc má důvěra v Boha. Jednou z takových duší je také italská kapucínka, ctihodná Consolata Betrone (1903–1946). O jejím povolání Pán řekl: „V lůně církve ty budeš důvěrou.“ Jejím úkolem bylo, aby jménem mnohých lhostejných duší v každé situaci důvěřovala Ježíši tak dokonale, jak to umí jen malé dítě. On sám ji povzbuzoval: „Důvěřuj mi, důvěřuj vždy! Kdybys věděla, jak mě to těší!“ A jindy: „Oslavuj Boha svoji důvěrou!“

Co Adam a Eva svoji nedůvěrou zničili – onen důvěrný vztah s Bohem jako se svým Otcem, v kterém spočíval ráj – to se dá napravit jedině důvěrou v jeho nekonečnou lásku. Když se člověk vrátí k důvěrnému vztahu dítěte k Otcí, když se mu zcela odevzdá, tehdy se léčí následky dědičného hříchu, na tento svět přichází kousek ráje a na konci pozemského života je pro člověka nebe otevřené. Nedůvěra mě zraňuje „v hloubce mého srdce“, říká Ježíš Consolatě.

Toto utrpení Pána je snadno pochopitelné; vždyť také my známe bolest, když na naši upřímnou lásku a náklonnost dostáváme jako odpověď nedůvěru, anebo když je naše láska zrazena nevěrou. Jen si vzpomeňme na mnohá duševní zranění, která si způsobují manželé, protože Boha neberou do svého středu. Pak jsou často neschopni překonat svůj egoismus anebo jeden druhého poprosit o odpuštění. Čím více je člověk sjednocen s Bohem, o to víc je díky milosti schopen být věrný, dodržet slovo a dát druhému právě to, co potřebuje. Ale ani tomu nejlepšímu z nás se nepodaří nezranit anebo nezklamat druhého člověka, protože všichni máme svoji hranice. Jedině Bůh miluje dokonalým

způsobem. Proto píše David ve 40. žalmu: „Šťastný je takový muž, jenž skládá svou důvěru v Hospodina...“ Významné a rozhodující je mít jasno v tom, komu svoji důvěru dáme a v jaké míře se mu svěříme.

Velká filosofka a svatá karmelitka Edita Steinová, řeholním jménem Terezie Benedikta od Kříže (1891–1942), dospěla k tomuto závěru: „Když mi Bůh říká prostřednictvím proroka, že On je mi věrnější než otec a matka, že On je láska sama, tak uznávám, jak rozumná je moje důvěra v rameno, které mě drží. Víím, že mě drží, a to mi dává pokoj a jistotu – ne sebejistotu muže, který vlastní silou stojí pevně na zemi, ale sladkou a blaženou jistotu dítěte, které je nesené silným ramenem. Bylo by ale »rozumné« takové dítě, které by žilo v neustálém strachu, že by ho matka nechala padnout?“

Jedno je jisté: Kdo „se vydá napospas“ Bohu, ten toho nikdy nebude litovat! Vždyť Pán Ježíš říká svatě Faustyně: „Jak velmi miluji duše, které mi dokonale důvěřují – pro ně udělám všechno!“

Důvěra je klíčem k Božskému Srdci

„Proste a dostanete! ... Klepejte a bude vám otevřeno!“ slibuje nám Ježíš v evangeliu. Mít tento dětský, důvěryplný postoj duše však není vždy lehké. Ale Pán Ježíš povzbuzuje sestru Faustynu: „Má dceró, představ si, že jsi vládkyní celé země a můžeš rozhodovat o všem, jak chceš, máš veškeré možnosti dělat dobro, jak chceš, a tu na tvé dveře klepe malé dítě, celé se chvěje, se slzami v očích, ale s velikou důvěrou ve tvou dobrotu, a prosí o kousek chleba, aby nezemřelo hladem, jak bys s tím dítětem naložila? Odpověz mi, má dceró. – Řekla jsem: Ježíši, dala bych mu všechno to, o co mě prosí, ale ještě tisíckrát víc. A Pán mi řekl: – Stejně nakládám

já s tvou duší.“ (Deníček, 229) „Bude-li jejich důvěra velká, má štědrost je bez hranic.“ (Deníček, 1602)

Ať se nenechávají znechutit hlavně všichni ti, kteří trpí v důsledku svých slabostí či chyb, protože Pán Ježíš jim přislíbuj své odpuštění a milosrdnou lásku: „Ať se ke mně nebojí přiblížit duše slabá, hříšná, i kdyby měla víc hříchů, než je na zemi písku, vše se utopí v propasti mého milosrdenství.“ (Deníček, 1059)

Presvědčivým důkazem tohoto milosrdenství je lotr ukřižovaný spolu s Ježíšem. Pán sestře Consolatě Betrone potvrdil: „Dismasovi byly po jednom jediném projevu důvěry ve mne odpuštěny všechny jeho hříchy a ještě v den svého obrácení vešel jako světec do mého království. Z toho poznáváš vítězství mého milosrdenství a důvěry, kterou do mne vkládají.“ Existuje krásnější radostná zvěst?

Důvěra je přístupem ke všem pokladům milostí Božského Srdce. O tom dojemným způsobem svědčí život svatého Dona Boska (1815–1888). Spoléháje se jen na Boží prozřetelnost, otevřel během svého života 250 domů se salesiánskými oratoři v Evropě a v Latinské Americe, v kterých našlo svoje místo asi 130 000 mladých chlapců, z nichž se 6 000 ještě během života Dona Boska rozhodlo pro kněžské povolání. Dokážeme jen žasnout nad tím, jaké ovoce přinesla velká důvěra v Boha tohoto apoštola mládeže!

Jedním z pěkných plodů pedagogického charismatu Dona Boska je svatý Dominik Savio (1842–1857), syn kováře, který přišel k salesiánům do Turína jako dvanáctiletý. Jeho horlivost stát se svatým podnítila vícero z jeho kamarádů k tomu, aby ho následovali. Tělesně slabý a nemocný Dominik zemřel ve věku 14 let na tuberkulózu plic. Dne 6. prosince 1876, téměř 20 let po jeho smrti, měl jeho duchovní otec Don Bosco velmi poučný, „bdělý“ sen. Nacházel se na „místě blaženosti“ a potkal tam svého milovaného Dominika Savia. Ten mu vyprávěl o nebi a potom hlavně o jeho společenství. Don Bosco viděl obrovský zástup mladých, množství salesiánské mládeže a Dominik mu vysvětloval: „Skrze tebe, skrze kněze, kleriky a laiky tvé řeholní kongregace byli zachráněni. Spočítej je, když to dokážeš! Ale mohlo jich být tisíckrát víc, kdybys měl větší víru a silnější důvěru v Boha!“ – „Toto pokárání,“

Milosrdenství a moc

- dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

i každé královo přání za rozkaz. Velikán svatý Ambrož napsal o této epizodě drobný spis nazvaný *Nábot*, jehož přečtení nám v této postní době bude užitečné. Je velmi krásný, velmi konkrétní.

Ježíš, který tyto věci zmiňuje, nám říká: „Víte, že panovníci tvrdě vládnou nad národy a velmoži jim dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vašim služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je vašim otrokem.“ (Mt 20,25-27) Vytratil-li se dimenze služby, mění se moc v aroganci a stává se nadvládou a útlakem. A právě to se děje v epizodě o Nábotově vinici. Královna Jezabel se bezostyšně rozhodne eliminovat Nábota a svůj plán uskuteční. Poslouží si lživým zdáním zvrácené legálnosti, pošle v králově jménu dopis předním mužům a vznešeným spoluobčanům města a nařídí jim, aby pomoci falešných svědků veřejně obvinili Nábota z toho, že proklínal Boha a krále, tedy ze zločinu, který se trestá smrtí. Když je Nábota zabit, král se může zmocnit jeho vinnice. A toto není příběh dávných dob, ale

dnešní příběh mocných, kteří vykořisťují chudé lidi, aby měli více peněz. Je to příběh obchodování s lidmi, otrocké práce, chudých lidí, kteří pracují načerno za minimální mzdu, aby bohatli ti mocní. Je to příběh zkažených politiků, kteří chtějí stále víc a víc! Proto jsem řekl, že bude užitečné, přečteme-li si onu knížku svatého Ambrože o Nábotovi, neboť je aktuální.

K tomu vede výkon pravomoci, která nectí život a postrádá spravedlnost a milosrdenství. K tomu vede žízeň moci: stává se chamtivostí, jež chce vlastnit všechno. Text proroka Izaiáše je v této věci obzvláště pronikavý. Pán v něm varuje před lakotou bohatých latifundistů, kteří chtějí vlastnit stále více domů a půdy. Prorok Izaiáš říká: „Běda těm, kteří připojují dům k domu, kteří slučují pole s polem, takže nezbyvá žádné místo, jako by jen oni byli obyvateli země.“ (Iz 5,8) A prorok Izaiáš nebyl komunista!

Bůh je však větší než špatnost špinavé hry páchané lidmi. Ve svém milosrdenství posílá proroka Eliáše, aby pomohl Achabovi k obrácení. Nyní otočme list. Jak pokračuje příběh? Bůh tento zločin vidí a klepe na Achabovo srdce a král, který stane před svým hříchem, pochopí, pokorí se a prosí o odpuštění. Jak krásné by bylo, kdyby mocní vykořisťovatelé dneška jednali stejně! Pán Achabovo pokání přijímá. Nicméně, nevinny byl zabit a spáchaná vina má nevyhnutelné důsledky. Spáchané zlo totiž zanechává bolestné stopy a lidské dějiny nesou jejich rány.

Milosrdenství ukazuje i v tomto případě hlavní cestu, kterou je třeba se ubírat. Milosrdenství může hojit zranění a měnit dějiny. Otevři své srdce milosrdenství! Božské milosrdenství je silnější než lidský hřích. Je silnější, a Achab je toho příkladem! My poznáváme jeho moc, když pamatujeme na příchod nevinného Božího Syna, který se stal člověkem, aby zničil zlo svým odpuštěním. Ježíš Kristus je opravdový Král, ale jeho moc je naprosto jiná. Jeho trůnem je kříž. On není králem, který zabíjí, ale naopak dává život. Jde vstříc všem, zvláště těm nejslabším, překonává samotu a úděl smrti, ke které vede hřích. Ježíš Kristus svým vítězstvím a něhou uvádí hříšníky do prostoru milosti a odpuštění. A to je Boží milosrdenství.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

► přiznal Don Bosco, „se mě hluboce do-tklo. V duchu jsem se ihned rozhodl, že odteď budu žít a pracovat s mnohem větší důvěrou.“

Důvěra koná zázraky

Důvěra tedy není jen nápravou nedůvěry vůči Bohu, ale uschopňuje člověka k účasti na Boží všemohoucnosti, všemohoucnosti svého Stvořitele. Jinými slovy: uschopňuje člověka konat zázraky. Všichni svatí se stali lidmi velké důvěry; počínaje Abrahámem, který v důvěře v Boží slovo byl ochoten obětovat syna příslibem, přes Mojžíše, který v poslušné důvěře v Boží rozkaz rozdělil Rudé moře, a tak vyvedl svůj lid z otroctví v Egyptě. Anebo si vzpomeňme na prorokyni a soudkyni Deboru; právě její důvěra dala odvalu Barakovi, izraelskému vojevůdci, aby se pustil do zjevně bezvýhodného boje. Vítězství nad nepřátelskými Kanaánci zachránilo izraelský národ před zánikem ne proto, že by byli Židé takovými udatnými vojáky, ale proto, že jedna žena – Debora – bezpodmínečně důvěřovala Bohu.

Všichni proroci až po Jana Křtitele v důvěře v Boha hlásali jeho slovo, ať už to bylo vhod, či nevhod, a zaplatili za to dokonce vlastním životem.

Podívejme se na svatého Petra, který v důvěře v jedno Pánovo slovo „Pojď!“ kráčel po vodě; jeho důvěra porazila zákony přírody. Anebo setník z Kafarna: Ten měl k Ježíši tak velkou důvěru, že Pán Ježíš učinil zázrak uzdravení dokonce na dálku a o tomto pohanském setníkovi řekl: „Vpravdě vám říkám, u nikoho v Izraeli jsem nenalezl takovou víru.“ (Mt 8,10)

Ale největší důvěru měla Svatá rodina. Už při Zvěstování musela Panna Maria důvěřovat, že Bůh, který učinil zázrak vtělení, to vysvětlí i ženichovi. Spolu se svatým Josefem důvěřovala Bohu při hledání přístřeší, i když nechápala; téměř bez prostředků utíkala Svatá rodina do Egypta v důvěře v andělova slova, který to Josefovi přikázal ve snu; a mnohem více musela Panna Maria důvěřovat pod křížem, že příslib Zmrtvýchvstání se stane skutečností. Sjednotila se přitom s dokonalou důvěrou, s kterou ukřižovaný Vykupitel v kraj-

ni opuštěnosti Bohem vložil svého ducha do Otcových rukou.

Důvěra Panny Marie rozhodujícím způsobem pomohla apoštolům překonat jejich pochybnosti, aby nakonec o Letnicích působením Ducha Svatého zažili velké uzdravení a posílnění, jež z nich učinilo odvážné svědky, kteří byli ochotni položit svůj život za Pána. Skutky apoštolů nám popisují nádhernou scénu po Letnicích, kde ochrnulý muž prosil Petra a Jana o almužnu. „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dávám: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, chod!“ (Sk 3,6) Důvěře svatého Petra v Pánovu moc vděčil ochrnulý za svoje uzdravení.

Celé dějiny křesťanstva jsou plny mimořádných projevů milosti, které uskutecnil Bůh na základě důvěry svých dětí. Ano, důvěra uzdravuje největší ránu lidstva, odloučení od Boha, a navrácí člověku důvěrný vztah k svému Otci a přístup ke všem pokladům jeho království.

Z Vítězstvo Srdca 108/2016
přeložil -dd-

V časech bez kněze

Čím tvrdší pronásledování komunistického režimu v 70. letech minulého století, o to světleji zářila jako skála pevná víra křesťanů. Od Ukrajiny a německé oblasti u Volhy, přes Ural až na Sibiř a k nejkrásnějšímu východu Kazachstánu, od Kavkazu až po Solovecké ostrovy v Bílém moři dokazovali muži, ženy a dokonce i děti svými životy, že nikomu a ničemu se nepodařilo vytrhnout jim ze srdce lásku k Bohu. Následující svědectví z Víťazstva Srdca je toho důkazem.

Při jednom kázání v salzburském dómu v roce 2007 Jeho Excelence Josef Werth SJ, novosibiřský biskup, připomenul, jak v jeho ruské vlasti znovu budují víru na základě nespočetných svědků, kteří za ni prolili svoji krev.

„Jak chudí bychom v Rusku dnes byli, kdybychom neměli tyto mučedníky a vyznavače 20. století! V domovech našich věřících kromě obrazů svatých visí často na stěně i fotografie jejich kněze. Jeden byl zastřelen, jiný zmizel ve vězení, další nevydržel mučení a pomátl se.

Ve třicátých letech 20. století, když kněží tušili budoucí pronásledování, vyzvali své věřící, aby i během pronásledování zůstali věrní ve víře, aby svoji víru žili také v době bez kněží. Připomínali věřícím, jak se uděluje křest v případě nouze, jak se uděluje svátost manželství bez kněze, jak pochovávat mrtvé křesťanským způsobem, jak slavit bohoslužbu slova v neděli. Potom všichni kněží zmizeli ve vězeních.

Většina věřících, dnešní generace seminaristů a naši mladí kněží už neviděli tyto mučedníky na vlastní oči, vždyť od té doby uplynulo více než 50 let. Ale mnozí z nás přišli do styku s vyznavači, s lidmi, kteří sice nebyli mučedníky v pravém slova smyslu, ale pro víru si museli hodně vytrpět.

V mé domovině, v Karagandě v Kazachstánu, kde jsem se narodil, (...) bylo ve Stalinově době mnoho koncentračních táborů. Po diktátorově smrti se tábory otevíraly a vězni se postupně dostávali na svobodu. V polovině 50. let k nám přišlo mnoho kněží, mužů, kteří pro víru strávili ve vězení 10 a více let. Tito odvážní vyznavači oživovali a znovu posilovali víru katolíků. Jeden starý pán mi vyprávěl: »Už jsme se vzdali veškeré naděje a už jsme ani nedoufali, že v životě ještě jednou uvidíme kněze a že budeme moct být přítomni na mši svaté, že budeme moct přijmout svá-

tosti. A tu najednou, možná to bylo dokonce uprostřed noci, se k nám dostalo: ‚Je tu kněz, za několik minut se bude slavit mše svatá.‘ Jak jsme byli šťastní, jak jsme plakali!« A tyto kněze jsem ještě dobře poznal... Ale nejen muži, biskupové a kněží, patřili k těmto našim svědkům ve víře v těžkých časech; patřily k nim i ženy.“

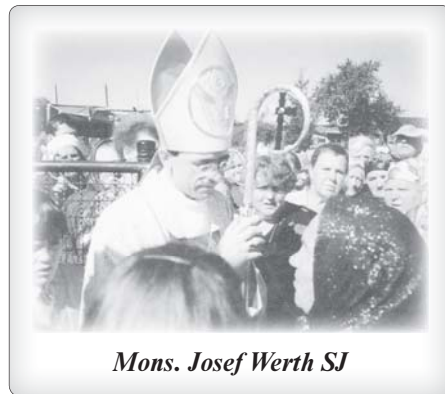
O takové statečné a silně věřící ženě nám při jiné příležitosti biskup Werth vyprávěl následující dojemnou událost: Teta Rózka už celých 60 let neviděla kněze a nepřijala svátosti. Když jednou konečně kněze našla, přiznala se mu: „O velkých církevních svátcích jsem měla tak velkou touhu po Eucharistii, že jsem vzala kousek chleba, namočila jej do vína a při vzpomínce na Ježíšova slova »To konejte na mou památku« jsem jej snědla.“ A během vyprávění stále znovu opakovala: „Pokud jsem něco neudělala správně, kéž mi to Pán Bůh odpustí!“ Když to vyprávěla knězi, ten měl slzy v očích.

Moje matka - „kněz domácí církve“

Dne 29. června 2014 přišel biskup Werth do naší farnosti sv. Petra v Talmente. Byl to právě den slavnosti udělování svátosti biřmování. Zeptali jsme se ho, zda i v jeho duchovním životě sehrály rozhodující úlohu modlící se matky. Biskup Werth bez váhání odpověděl:

Zita modlící se růženec na posteli

Mons. Josef Werth SJ

„Takovou matkou, takovou ženou byla moje vlastní matka. V komunistických časech byla pro nás, jedenáct dětí, »knězem domácí církve«.

Sotva jsem uměl mluvit, už mě matka naučila na otázku »Kdo jsi?« odpovídat: »Jsem křesťan katolík.« Také na přijetí svátostí mě připravovala ona. Hned ráno před odchodem do školy, nás, své děti, máma shromáždila k modlitbě a pravidelně to dělala také každý večer. Moudře a rozumně našla vždy správný způsob a také míru pro nás, asi 12 minut.

A jelikož naše matka dobře znala liturgická období církevního roku, přidala šikovně v postním a vánočním období i další modlitby, takže se nám modlitba nikdy nezdála nudná či monotónní. Když byla někdy v neděli situace velmi zlá a v důsledku komunistického režimu vyostřená, že se komunita věřících nemohla shromáždit ani potají v podzemí, modlili se věřící ve svých vlastních rodinách. U nás doma, samozřejmě, předřikávala modlitby moje matka. My jako děti jsme byli vždy šťastní a na ni pyšní, protože ona to skutečně dělala nejlépe ze všech. Rovněž, ale jen v duchu, chodila matka často na poutě. Široko daleko nebyl totiž žádný kostel, kam by mohla skutečně putovat. Ano, z vícerozličných úhlů pohledu naše matka vedla bohatý duchovní život.

Tak se často stávalo, hlavně v zimě, když se brzy setmělo a my, starší děti, jsme dělali domácí úkoly, že matka najednou zmizela. Pak jsme ji našli v nejzadnějším pokoji, v ložnici, docela samu, pohrouženou do modlitby.“

Přinášet Krista uprostřed bezbožného světa

Už předtím, než do Talmenky na Sibiři přišel Thomas Höhle, kněz z berlínské diecéze, a také před našim příchodem

► v roce 1993, tam už desetiletí velmi po-
žehnaně působila Zita Dechandová
(1908–2009). Tato vážená ruská Něm-
ka, matka rodiny a modlitebnice, v době
komunistického režimu dodala mnohým
lidem odvahu, aby učinili první krok do
„kostelního domu“. Při každé pastorační
návštěvě biskup Werth navštívil nejstarší
věřící své diecéze, vyptával se jí a pozor-
ně naslouchal, když mu podrobně vyprávě-
la o situaci církve v době pronásledo-
vání. Biskup Werth byl už tehdy osobně
přesvědčen: „Zita byla svatě žijící žena,
byla kouskem dějin s dobrou pamětí. By-
la jakoby žijící knihou dějin posledních
90 let. Jako nikdo jiný velmi dobře zna-
la katolické tradice, liturgické modlitby
a sbírku náboženských písní v latinské
a německé řeči své doby.“

Zita se narodila v roce 1908 v Grafu
na Volze (Graf – německá katolická kolonie,
Krutojarovka). Hluboký nábožen-
ský základ jí dali křesťanští rodiče a strýc
P. Alois Fondrau. Celá rodina, hnána ne-
ustálým hladem a hledáním obživy, žila
kočovným životem a na cestách se toulala
po Gruzii, až se dostala k Černému mo-
ři, a pak se vracela znovu zpátky na Vol-
hu. Zita proto nemohla navštěvovat žád-
nou školu a až později se sama naučila
číst a psát, aby si uměla přečíst „posvát-
né poklady“ – mešní a modlitební knihy
svého strýce. Později, na Sibíři ve vyhnan-
ství, poznali Zitu jako statečnou křesťan-
ku, která měla dobré vědomosti o víře
a zároveň svoje znalosti uměla jasně vy-
jádřit. Dlouhé pasáže evangelia a bezpo-
čet církevních písní znala nazpaměť ješ-
tě i ve vysokém věku.

Jako dítě zažila Zita v roce 1917 Říj-
novou revoluci a v následujících letech
byla svědkem narůstajícího tlaku komu-
nistů na církev. V roce 1941 to zašlo tak
daleko, že: „Za pár dní jsme museli opu-
stit dům i zvířata. Na našich polích byla
úroda, bohatá a dobrá jako nikdy předtím.
A nás jen s několika nejnужnějšími věcmi
deportovali z Volhy na Sibír.“

Triatřicetiletá Zita našla se svými čtyř-
mi malými dětmi útočiště u jedné Rusky;
její manžel Anton zemřel v pracovním tá-
boře: „Byli jsme velmi chudí! Ale Bůh nás
zachoval při životě i z ničeho! Jelikož jsem
se styděla žebrať, přijala jsem každou prá-
ci, která přišla, a své malé děti jsem mno-
hokrát musela nechat samotné a bez do-

zoru. Večer často plakaly hladem, dokud
vyčerpané neusnuly, a já jsem také plaka-
la od bolesti, protože jsem jim neměla co
dát k jídlu. Jednou v noci ke mně přišla
ta Ruska ze sousedního pokoje a vyslech-
la si mé trápení. Potom mi řekla: »Jdi ven
před dům a porozhlédni se po všech do-
mech v okolí! Nad každým domem uvi-
díš kříž a možná ten tvůj je tím nejmen-
ším ze všech.« Neumíte si ani představit,
jak mě tato slova utěšila!“

Zita ještě víc důvěřovala Bohu a brzy
byla mezi věřícími v celé oblasti Talmen-
ky tou, která ostatní posilovala, dodáva-
la jim odvahu, utěšovala je a povzbuzo-
vala k odvaze.

Roztroušení katolíci byli jako Zita od
roku 1935 až do roku 1993 bez kostela
a stálého faráře, bez mše svaté, bez kněž-
ského vedení a během ustavičného pro-
následování odkázáni zcela na sebe. Zita
svolávala věřící k tajné modlitbě a k „ti-
ché mši“ (tj. k bohoslužbě slova) a zpí-
vala přitom svým altovým hlasem. Před-
nes ze své „evangelní knihy“ odevzdala
pokaždé osvědčenému otci rodiny a rov-
něž křest přenechala často jiným věřícím.
Mnohokrát však během těchto let vola-
li Zitu k těžce nemocným a umírajícím,
u kterých se modlila a setrvala u jejich
smrtného zápasu často den i noc. Na-
konec bděla u mrtvých a vedla většinou
i pohřby. Za mnohé, kteří např. zemřeli
v táborech bez pohřbu, ještě i po letech
často vědomě zpívala pohřební zpěvy.

Už dávno se naučila přidat k vlastnímu
utrpení i lásku. Také jako stoletou jsme
slyšeli Zitu znovu říkat: „Kříž je mým
útočištěm. Všechno přináším k patě kří-
že; tam je všechno v největším bezpečí!
Celý můj život, všechno, čím jsem a co

*Biskup Josef Werth SJ
na návštěvě u tety Zity*

*Jan Andrejevič Petrov (23 let), Zitin
pravnuček, s vyznamenáním ukončil stu-
dium hospodářství a ještě i dnes při
nedělní bohoslužbě v Talmence stále
řád ministruje. „Z mé milované praba-
bičky vycházela dobrota a láska. Byla
pravou katoličkou. Měla vliv na stovky
lidí zde v Rusku a byla symbolem víry
i pro mne. Zanechala v mém srdci pře-
devším touhu být stoprocentním křes-
ťanem. Každý z mých skutků, každé
z mých slov ať vede Boží vůle a hluboký
respekt před mým bližním.“*

mám, přináším jako oběť. I když to ne-
ní lehké, když mám neustálé bolesti. Ale
můj kříž nebyl nikdy příliš těžký. Všechno
jsem dokázala tiše snášet, protože u pa-
ty kříže zůstane všechno skryté. Já jsem
Bohu ve svém životě za všechno děkova-
la. On byl přece ke mně tak milosrdný!“

„Kdybych se jen mohla až do posled-
ního dechu modlit!“ To bylo jediné Ziti-
no přání v jejím stáří. A Bůh ji vyslyšel.
Téměř úplně slepá seděla celý den na
posteli a stala se takřikajíc zosobněnou
modlitbou. Její denní penzum modliteb,
to bylo 14 až 18 růženců a další modlit-
by, patřily církvi, papeži, osobám zasvě-
ceným Bohu a seminaristům, rodinám,
zemřelým a v neposlední řadě také jejím
drahým, aby si zachovali víru.

Když jsme tuto tichou bábušku navští-
vili, radila nám: „To je dobře, že se stará-
te o Rusy a nevěřící. Naši lidé se odstě-
hovali, ale ti, kteří tu zůstali, musí poznat
a milovat Pána Boha!“

Dvacet let se Zita modlila za dobrou
hodinu smrti a svatého Josefa si zvolila
jako pomocníka. A skutečně si ji Bůh po-
volal 18. března 2009, ve středu – v den,
který je zasvěcený svatému Josefovi, a by-
la pochována 19. března 2009, na svátek
svatého Josefa.

*Z Vítězstvo Srdca 102/2015
přežil -dd-*

Suma o darech svatého Josefa (18)

PRVNÍ ČÁST

Kapitola XIII: Dar panictví

To, že Josef musel být panicem ve skutečnosti a podmíněným slibem⁽¹⁾ srdce a úst, dokazují posvátní teologové různými důvody a také autoritativními výroky svatých učitelů.

První důvod má svou účinnost z evangelia. Josef byl totiž spravedlivý⁽²⁾ a spravedlivý se nedopouští smilstva. Neměl pak jinou ženu a svatá Panna zůstala navždy pannou. Proto také Josef byl panicem.

A byl jim ze slibu, neboť oba zachovávali čistotu na základě vzájemného souhlasu. Jak říká svatý Jeroným proti Helvidiovi, svatá Panna zasvětila panenství Bohu.⁽³⁾ A svatý Augustin praví, že panenství je chváleno ne kvůli tomu, že je panenstvím, ale proto, že je zasvěceno Bohu.⁽⁴⁾ Avšak Maria tento slib nejprve učinila srdcem, protože tehdy bylo manželství preferováno před panenstvím a ona sama snad dosud nevěděla, zda se to Bohu bude líbit. Později, když byla ujištěna andělem a svatý Josef, její muž, souhlasil, vyjádřila jej slovy.

To, že slib svatého Josefa byl podmíněný, můžeme dokázat. Neboť Josef byl mezi muži hranicí čili horizontem Nového a Starého zákona, jako je jitřenka hranicí dne a noci. Proto jeho slib musel vonět po Novém zákonu, nakolik byl slibem panictví, i po Starém zákonu, nakolik připojil podmíněnost. A protože i Zákon zakazoval, aby muž neusiloval o zanechání pozemského potomstva, nemůžeme věřit, že Josef jednoduše slíbil panictví, nýbrž že tak učinil pod podmínkou, bude-li se to líbit Bohu.

Druhý důvod: Bylo vhodné, aby osoby, které byly bezprostředně zaměřeny ke Kristovu lidství, byly pannami či panici, jak je to zřejmé u svaté Panny, u Jana Křtitele a u Jana Evangelisty. Avšak Josef byl zaměřen ke Kristovu lidství bezprostředněji než ostatní muži. Proto je třeba mít za to, že byl panicem.

Třetí důvod: Josef byl vyznamenán darem nejvyšší vznešeného otcovství. Měl tedy to, co se vyžaduje k nejvyšší vznešenému otcovství, k čemuž patří i panictví, jež odpovídá božskému otcovství.

A to je potvrzeno tím, že Josef zde na zemi zastával místo nebeského Otce.

Čtvrtý důvod: Bůh je lepší, skvělejší a dokonalejší než smyslově vnímatelný svět. Avšak andělům, kteří jsou pro svou čistotu nazýváni panici, bylo svěřeno řízení smyslově vnímatelného světa. Je tedy zcela správné věřit, že stejně byl panicem Josef, jemuž bylo svěřeno řízení nesmrtného Boha, který se stal tělem, a péče o něj.⁽⁵⁾

Pátý důvod: Nový zákon posvětil panictví a pokládá ho za vyšší než manželství. Avšak svatý Josef byl první, o němž posvátné stránky Nového zákona vypovídají, že byl spravedlivý. Proto rozumně soudíme, že byl panicem.

Šestý důvod: Svou důvěrnou službou Kristu byl Josef roven andělům. Byl proto podle andělského napodobování panicem.

Navíc pravím, že Josefovo panictví bylo vznešenější, milejší, užitečnější, slavnější a obdivuhodnější, než bylo panictví andělů. Neboť panictví andělů je z přirozenosti, zatímco panictví svatého Josefa je z milosti: proto je vznešenější. Panictví andělů je nutné, zatímco toto je dobrovolné: proto je milejší. Mimoto čistota andělů není záslužná, zatímco toto je: proto je užitečnější. Panictví andělů je v netrpivé přirozenosti, zatímco toto je v křehkém těle: proto je obdivuhodnější. A konečně panictví svatého Josefa je dokonalejší, protože je v těle a duši, zatímco ono je pouze v duchu.

Co se týká autoritativních výroků svatých učitelů, kterými pevněji dosvědčujeme panictví svatého Josefa, bude dostatečné uvést Mistra Sentenci,⁽⁶⁾ který v 30. distinkci IV. knihy odkazuje na slova svatého Augustina⁽⁷⁾ a praví: „Svatá Maria si předsevzala ve svém srdci, že bude zachovávat slib panenství, ale nevyjádřila tento slib ústy. Podřídila se Božimu ustanovení, a tak si předsevzala, že zůstane pannou, nezjevila jí Bůh něco jiného. Odevzdala tedy své panenství Božimu ustanovení, a proto souhlasila s tělesným spojením, i když po něm netoužila, nýbrž v obojím⁽⁸⁾ byla poslušna Boží inspiraci. Později však zároveň se svým mužem vyjádřila slib rty a oba zároveň zachovávali panictví.“⁽⁹⁾ Tolik Mistr Sentenci. Toto

Guido Reni (1575–1642):
Sv. Josef

pravdivé tvrzení pak svatí učitelé a mužové nejjasnějšího ducha, kteří komentovali Mistra Sentenci, následují, schvalují a potvrzují. Zvláště to dosvědčuje svatý Tomáš v 4. článku 28. otázky třetí části Teologické sumy.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Jak bude později vysvětleno, tímto podmíněným slibem [votum conditionatum] se myslí to, že svatý Josef slíbil Bohu panictví, bude-li se mu to líbit. [pozn. překl.]
- ⁽²⁾ Srov. Mt 1,19. [pozn. překl.]
- ⁽³⁾ Srov. *De perpetua virginitate B. Mariae adversus Helvidium*. In: *PL* 23, sl. 183ss. [pozn. překl.]
- ⁽⁴⁾ Srov. *De sancta virginitate*, kap. VIII, 8. In: *PL* 40, sl. 400. [pozn. překl.]
- ⁽⁵⁾ Odkaz na tajemství vtělení Božího Syna, vyjádřené slovy prologu evangelia sv. Jana (1,14): „A Slovo se stalo tělem.“ [pozn. překl.]
- ⁽⁶⁾ Mistr Sentenci (*Magister Sententiarum*) je titul Petra Lombardského (okolo 1100–1160), významného středověkého teologa a pařížského biskupa. Je tak nazýván podle svého nejznámějšího díla *Čtyři knihy sentencí* (*Libri Quattuor Sententiarum*), jež se stalo učebnicí teologie na středověkých univerzitách. [pozn. překl.]
- ⁽⁷⁾ Na jeho dílo *Contra Faustum Manichaeum*, kn. 24, kap. 8–9. [pozn. překl.]
- ⁽⁸⁾ Tedy jak ve svém panenství, tak ve svém souhlasu s tělesným spojením. [pozn. překl.]
- ⁽⁹⁾ *IV Sent.*, d. 30, 2. In: *PL* 192, sl. 917. [pozn. překl.]

Musíme svoji víru dosvědčovat!

Zkušenosti misionářky z Nigeru o soužití s muslimy

Už 9 let působí matka Marie-Catherine mezi muslimy v Nigeru. Začala s jednou spolupracovnicí. Do dneška narostlo její společenství na 18 členů. V následujícím rozhovoru vypráví o svých zkušenostech se soužitím s muslimy a povzbuzuje nás, evropské křesťany, abychom se také při jednání s muslimy přiznávali ke své víře.

Je možné vést s islámem dialog?

Matka Marie-Catherine: Když pomyslím na své zkušenosti v Nigeru a Senegalu, musím mluvit spíše o „dialogu života“. Snažíme se žít spolu v souladu a bratrství. Mluvit o teologických otázkách, o dogmatech, je podle mých zkušeností velmi obtížné. Protože pro muslima je Korán slovem Božím, které přišlo z nebe. A proto se ho nikdo nesmí dotýkat. O textech Koránu neexistuje pro muslimy žádná diskuze. Co je ale možné – mít vzájemný respekt a být solidární.

Snažíš se tedy spíše dosvědčovat svým životem, co pro tebe znamená Bůh a jak se projevuje víra v něho – a ne tolik slovy?

Matka Marie-Catherine: Ano. Když se mě někdo zeptá, odpovím. Když se mě tedy nějaký muslim zeptá například na Boží Trojici, nebo chce vědět něco o smyslu monogamie, pak řeknu jasně a zřetelně, co o tom církev učí. Na otázky na moji

víru podám tedy jednoznačnou odpověď. Když mi někdo namítne, proč nikdy nemluví o Mohamedovi, když přece Ježíš, Ísá, je v Koránu velkým prorokem, pak odpovím: V Novém zákoně není žádná řeč o Mohamedovi, proto nemohu mluvit o někom, koho neznám.

Je také zajímavé, co jsi vyprávěla o svých prvních kontaktech s muslimy v Nigeru...

Matka Marie-Catherine: Při mých prvních rozhovorech ve vesnicích, o které jsme usilovaly, jsem se ptala žen: „Co bychom mohly pro vás udělat?“ Jejich odpověď byla: „Řekněte nám, jaká jsou naše práva a povinnosti!“ Nešlo jim v první řadě o materiální pomoc. Spíše by chtěly být respektovány svými muži.

Stačí to ale k tomu, aby se konaly mše mezi muslimy?

Matka Marie-Catherine: V průběhu času vyvolaly naše aktivity zájem lidí o naše

Matka Marie-Catherine

duchovní zázemí. A tak jsme byly na jaře v jedné vesnici, ve zvláště chudé vesnici. Ženy a také náčelník vesnice byli přítomni našemu setkání. A znovu jsem se zeptala, co bychom pro ně mohly udělat. A tu odpověděla jedna z žen, že by chtěly slyšet něco o naší knize, tedy o Biblii. A pak jsme udělaly program, abychom ženám, které měly zájem, přiblížily Písmo svaté. Bohužel přišly potom události z ledna 2015, atentát na *Charlie Hebdo*. Tyto události potom vyvolaly případy křesťanů v naší zemi. A proto jsme musely odložit náš biblický program. Protože rozhovory nad posměchem Mohameda od *Charlie Hebdo* vedlo k tomu, že docela normální muslimové, s nimiž se jinak dalo vycházet, začali u nás útočit na křesťanské domy, špitály a kostely a zapalovali je...

Byla tím promarněna šance?

Matka Marie-Catherine: Ne, cítíme jako dříve velký zájem u lidí ve vesnicích. Jsou vůči nám velmi otevření, mají velký respekt před námi a před tím, co pro ně děláme. Co mě také posiluje, je, že vřdycky, když svoláme lidi, jsou přítomni imámové a představení vesnice. Naslouchají nám a jsou připraveni s námi spolupracovat. Často přicházejí dokonce zdaleka, někteří pěšky.

Z čeho tak usuzuješ?

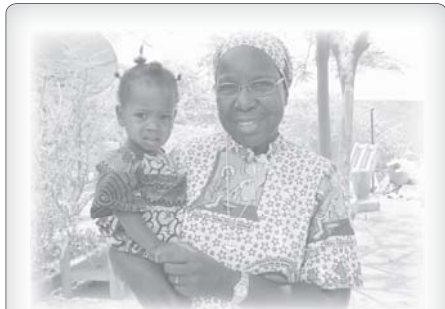
Matka Marie-Catherine: Podle úcty. Dokonce nám to řekli: „Vaše náboženství je dobré!“ Stále znova nám to říká. A také: „Máte srdce pro nás.“ Pro nás je to důležité. Chceme přece mezi nimi působit pro Ježíše Krista. Jeho chceme dosvědčovat, jeho chceme napodobovat v tom, co on řekl a udělal. Proto se také modlíme každý den; dříve než nastoupíme do své práce, pokřizujeme se – a to zcela před očima muslimů. ▶

Matka Marie-Catherine se svými misijními sestrami

► **Do jaké míry ovlivňuje situace v Evropě vaši službu?**

Matka Marie-Catherine: Mne se dotkla reakce médií, když obraz mrtvého uprchlického dítěte na pobřeží obletěl svět. Tento obraz pohnul myslí na celém světě a mobilizoval solidaritu. Když ale myslím na to, kolik dětí umírá v našich vesnicích na nemoci, ale především hladem – to nedojímá skoro nikoho. Teď se děje všechno ve jménu uprchlického hnutí, což vede k to-

Matka Marie-Catherine s jedním ze svých svěřenců

mu, že všechno to, co se děje tady u nás v Africe, se odsouvá do pozadí. Tu se ptám: Kde zůstává schopnost rozlišování? Evropané se musí ptát: Komu chceme pomoci, koho přijmout? Tady v Africe se velmi kriticky hodnotí, co Evropané dělají, jak žijí. Jejich konzumní životní styl, homosexuální „maželství“, sexuální nevázanost... A mnoho migrantů, které přijímáte, má tento kritický pohled na vás.

Jak by měli tedy křesťané v Evropě podle tvého mínění reagovat?

Matka Marie-Catherine: Mají vydávat svědectví pro Krista. Kdo se o to snaží, ten se pokouší žít jako on: milovat, odpuštět, být otevřený ke druhým... Říkám vám: Evropa musí svoji křesťanskou víru dosvědčovat, musí svoji víru proměnit do konkrétního života! Nebojte se tedy ukazovat, že jste křesťané! Jestliže chcete žít spolu s muslimy, musíte začít tím, že vážně začnete žít podle své víry. Evropa musí konečně prociťnout!

**SLOUP V MORAVSKÉM KRASU –
KVĚTNÝ PÁTEK, 18. března 2016**

Srdečně zveme na hlavní pouť k počtě Panny Marie Bolestné. Mše svatě: v 5, 6, 7, 8, 9, 10.30 hod. (tuto mši svatou slouží brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle) a 18 hodin. Ve 13 hodin bude pobožnost křížové cesty a svátostné požehnání. Ve čtvrtek 17. března 2016 v 18 hodin bude přípravná mše svatá na pouť.

Je takové soužití možné?

Matka Marie-Catherine: Ano, ale to vyžaduje u všech zúčastněných změnu mentality. Jako křesťané se nesmíte podvolovat nárokům a nedůtklivosti muslimů, například ve školách odstraňovat náboženské symboly. Muslimové nejsou zásadně proti křesťanským symbolům. Myslím na Senegal. Je to země, v níž převládá islám, ale lidé vůbec nejsou šokováni, když se v křesťanských zařízeních setkávají s odpovídajícími symboly. Také v našich zařízeních jsou kříže. Opakuji ještě jednou: Jde o to, abyste dosvědčovali svoji víru.

*Rozhovor vedla Alexa Gaspariová
Z VISION 1/2016 přeložil – mp*

V Nigérii bylo zabito až 11 500 křesťanů

Podle zprávy „Crushed but not Defeated“ (Rozdrcení, avšak ne poražení) opustilo v letech 2000–2014 své domovy až 1,3 milionu nigerijských křesťanů. V témže období bylo v severní Nigérii opuštěno, zavřeno nebo poničeno 13 000 kostelů. Kvůli působení teroristické organizace Boko Haram bylo v loňském roce půl milionu věřících stále mimo domov. Nově publikovanou zprávu sestavila organizace Open Doors, jež monitoruje pronásledování křesťanů ve světě, společně s největší ekumenickou organizací v Africe – Křesťanskou asociací v Nigérii.

„Výzkum ukazuje, že desetky let cíleného nábožensky motivovaného násilí mělo větší dopad na církve v severní Nigérii, než se očekávalo,“ píše se ve zprávě. „V některých oblastech severní Nigérie byla křesťanská přítomnost téměř vymazána nebo podstatně zmenšena.“

Ohrožena je také sociální soudržnost mezi příslušníky různých náboženství. Z křesťanů a muslimů se stále více stávají oddělené skupiny, jež se sdružují na periferiích, v samostatných

městských čtvrtích nebo v určitých venkovských oblastech, tvrdí zpráva.

Dokument ukazuje, že ačkoliv jsou známými příčinami násilí v severní Nigérii etnické rozdíly, politické boje a nerostné bohatství, útoky zaměřené na křesťany mají četné důvody, v nichž hrají roli náboženské, sociální i ekonomické aspekty. Společným jmenovatelem je obrana pozic islámu v oblasti. Útoky pak pocházejí nejen ze strany teroristických organizací, jako je Boko Haram, ale i od pastevců z etnik Hausa a Fulani a ze strany zdejší politické či náboženské elity.

Přesto je zde stále početná křesťanská menšina, která má sjednocující potenciál. Církve se podle zprávy nemá uzavírat sama v sobě a nemá rezignovat na společenský život. Měla by se naopak angažovat ve společnosti a zasazovat se o spravedlnost, mír a smíření. K tomu však potřebuje pomoc mezinárodního společenství, uzavírá zpráva.

*Zdroj: Ondřej Mléčka, TS ČBK,
25. 2. 2016*

ODHALENY ČESKÉ WEBY S PEDOFILNÍM OBSAHEM

Asociace *Meter*, která prostřednictvím internetového monitoringu pranýřuje sexuální zneužívání dětí, informovala, že během několika minut odhalila 131 portálů dětské pornografie ve čtveřici zemí: USA, Rusku, České republice a na Novém Zélandě. Asociace neprodleně nahlásila jejich existenci vyšetřujícím úřadům v sicilské Catanii. Jak sdělil předseda sdružení *Meter*, don Fortunato di Noto, zmíněné webové stránky obsahují více než 3000 fotografií od novorozenců do 13 let věku. V některých případech jsou děti zachyceny při zneužívání dospělými muži i ženami. „Fenoménu dětské pornografie je úděsný zločin, který nezadržitelně postupuje,“ prohlásil otec di Noto. „Týká se desítek tisíc dětí, které zůstávají beze jména. Pokud by totiž byly identifikovány, znamenalo by to rovněž odhalit jejich sexuální mučitele. Velmi udivuje ticho a mizivá institucionální i společenská reakce,“ podotýká italský kněz.

www.radiovaticana.cz, 22. 2. 2016

Pondělí 14. 3. 2016

6:05 Záliv svatých 7:05 V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná 7:15 Barva lásky 7:50 Přejeme si... 8:10 Mezi pražci (46. díl): Březen 2016 8:55 P. Vojtěch Kodet – Tvář Otcova milosrdenství: Odpuštění (Jan 8,1–11) 9:25 Tajemství skla 9:30 Harfa Noemova 10:00 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (1. díl): Úvahy na prahu tisíciletí 10:25 Cvrlikání (27. díl): Jiří Smrž 11:30 VideoJournal české vědy 11:45 Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole 11:50 Hermie a jeho přátelé: Buzbyho plážová party 11:55 Z pokladů duše: Filip Baroš – Raněný pastýř 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Vzdálená pobřeží ticha 13:25 Má vlast: Otrokovice 14:10 Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 14:30 Probuzení Haiti 15:00 Noční univerzita: Prof. Blanka Říhová, DrSc. – Dotazy k přednášce o imunitním systému 16:00 V souvislostech (132. díl) 16:20 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. 16:40 Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška 17:45 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 18:00 Svatá Anežka 18:25 Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole 18:30 Hermie a přítel v nouzi 18:35 Zambijský Bambo 19:00 Vatican magazine (853. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:30 Přejeme si... 19:50 Z pokladů duše: Filip Baroš – Raněný pastýř 20:00 Na druhý pohled: 6. díl [L] 21:35 ARTBITR – Kulturní magazín (14. díl): Vzpomínka na Zdeňka Jirotku 21:45 Terra Santa News: 9. 3. 2016 22:10 Noční univerzita: Prof. PhDr. Vladimír Just, CSc. – V+W jako barometr naší svobody 23:20 Vatican magazine (853. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:55 Kulatý stůl (193. díl): Půst a jeho smysl 1:25 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 15. 3. 2016

6:05 V souvislostech (132. díl) 6:25 Má vlast: Prostějov II. 7:10 Cesta k andělům (101. díl): Aleš Juchelka – moderátor 8:00 Pod lampou: Skvělé, i vysoké školy podpořily učitele! 10:05 Vatican magazine (853. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:35 Noční univerzita: Prof. PhDr. Vladimír Just, CSc. – V+W jako barometr naší svobody 11:45 Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole 11:50 Hermie a přítel v nouzi 11:55 Z pokladů duše: Františka Böhmová – Nemusím, ale můžu [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Most milosrdenství 12:45 P. Vojtěch Kodet – Tvář Otcova milosrdenství: Odpuštění (Jan 8,1–11) 13:20 Labuť sen o duši 14:15 V srdci anděl pláče 14:30 Kulatý stůl (193. díl): Půst a jeho smysl 16:05 Přejeme si... 16:25 V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná 16:35 Dům ze skla? (8. díl): S politologem doc. PhDr. Stanislavem Balíkem, Ph.D. 17:40 Léta letí k andělům (68. díl): Jaroslav Hodík – fotograf 18:00 Noeland (25. díl) 18:30 Hermie soutěží 18:40 Animované biblické příběhy: Postaven na Skále 19:10 Práce Charity v Mexiku 19:30 Zpravodajské Noeviny: 15. 3. 2016 [P] 19:50 Z pokladů duše: Františka Böhmová – Nemusím, ale můžu 20:00 Buon giorno s Františkem [L] 21:00 Řeckokatolický magazín [P] 21:15 Přejeme si... 21:35 Zpravodajské Noeviny: 15. 3. 2016 22:00 Post Scriptum 22:10 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (120. díl): „Tady jsme doma aneb Folklor do škol“ 23:30 Terra Santa News: 9. 3. 2016 23:55 Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Urbanecem. 1. díl – neutronové hvězdy 0:35 Pražská Loreta 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 16. 3. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 15. 3. 2016 6:25 Noční univerzita: Prof. Blanka Říhová, DrSc. – Dotazy k přednášce o imunitním systému 7:20 Vatican magazine (853. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 7:55 Outdoor Films se Stevem Lichtagem (33. díl): S mistrem filmového umění o podmořském filmu 9:25 ARTBITR – Kulturní magazín (14. díl): Vzpomínka na Zdeňka Jirotku 9:40 Přímý přenos generální audience papeže [L] 11:00 Víra plná života (Chile) 11:45 Hermie soutěží 11:55 Z pokladů duše: P. Angelo Scarano – Bůh je víc [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Semínka Božího slova 13:25 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (120. díl): „Tady jsme doma aneb Folklor do škol“ 14:45 Never more 15:00 Korunka k Božímu milosr-

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

denství [L] 15:25 P. Vojtěch Kodet – Tvář Otcova milosrdenství: Odpuštění (Jan 8,1–11) 16:00 Zpravodajské Noeviny: 15. 3. 2016 16:20 Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 16:40 Koncert tří sborů, Odry 2015 17:40 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 18:00 Zářak v prelese 18:30 Hermie a jeho přátelé: Buzbyho plážová party 18:35 Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole 18:40 Za operu 19:30 Terra Santa News: 16. 3. 2016 [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Angelo Scarano – Bůh je víc 20:00 Večer chval (51. díl): Celostátní přehlídka církevních škol v Odrách [L] 21:20 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – eucharistián o oběti a mučednictví 21:35 Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Křesťanství jako cesta v Markově evangeliu [P] 22:45 Generální audience Svatého otce [P] 23:15 Zambijský Bambo 23:45 Má vlast: Prostějov II. 0:30 Probuzení Haiti 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 17. 3. 2016

6:05 Řeckokatolický magazín 6:20 Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška 7:25 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – eucharistián o oběti a mučednictví 7:40 Práce Charity v Mexiku 8:00 Jak potkávat svět (42. díl): S houslovým souborem Archi Iuventi 9:25 Symposium M. Jan Hus: – svědek křesťanské víry pro naši dobu 9:35 Terra Santa News: 16. 3. 2016 10:00 Kulatý stůl (193. díl): Půst a jeho smysl 11:30 Vezmi a čti: Únor 2016 11:45 Hermie a jeho přátelé: Buzbyho plážová party 11:50 Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole 11:55 Z pokladů duše: P. Aleš Opatrný – Nedorozumění v manželství [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Má vlast: Prostějov II. 13:00 Generální audience Svatého otce 13:35 Záliv svatých 14:35 Dvanáct rwandských mučednic 14:55 Missio magazín: únor 2016 16:00 Zpravodajské Noeviny: 15. 3. 2016 16:20 Zambie: Oratoř, naděje pro mladé 16:35 Harfa Noemova 17:00 V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná 17:10 Vatican magazine (853. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 17:40 Tajemství skla 17:45 Ars Vaticana (4. díl) 18:00 Animované biblické příběhy: Postaven na Skále 18:30 Hermie a jeho přátelé: Buzbyho hláskovací soutěž 18:35 Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole 18:40 Cesta k andělům (101. díl): Aleš Juchelka – moderátor 19:30 Zpravodajské Noeviny: 17. 3. 2016 [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Aleš Opatrný – Nedorozumění v manželství 20:00 Cvrlikání (44. díl): Václav Fajfr & Acustrio [L] 21:10 Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter ve Vitorchiano, Itálie 21:40 Zpravodajské Noeviny: 17. 3. 2016 22:05 Pod lampou [P] 0:10 Zpravodajské Noeviny: 17. 3. 2016 0:30 Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 0:50 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 18. 3. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 3. 2016 6:25 Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 6:45 Bol som mimo: Ján Kolár 7:50 Probuzení Haiti 8:25 Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Křesťanství jako cesta v Markově evangeliu 9:30 Zambijský Bambo 10:00 ARTBITR – Kulturní magazín (14. díl): Vzpomínka na Zdeňka Jirotku 10:10 Na druhý pohled, 6. díl 11:40 Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole 11:45 Hermie a jeho přátelé: Buzbyho hláskovací soutěž 11:55 Z pokladů duše: P. Jan Svoboda – Cesta má svůj cíl [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Ars Vaticana (4. díl) 13:00 BET LECHEM – vnitřní domov

(38. díl): Miloslav Chrást – eucharistián o oběti a mučednictví 13:20 Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška 14:25 Aj malé věci potešia 15:00 Křížová cesta 15:10 Má vlast: Otrokovice 16:00 Zpravodajské Noeviny: 17. 3. 2016 16:20 Víra plná života (Chile) 17:05 Buon giorno s Františkem 18:10 Práce Charity v Mexiku 18:30 Kudrnáč Hermie 18:40 Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole 18:45 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 19:00 Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter ve Vitorchiano, Itálie 19:30 Historie sklářství v Karlovcích 19:50 Z pokladů duše: P. Jan Svoboda – Cesta má svůj cíl 20:00 Noemova pošta: Březen [L] 21:45 ARTBITR – Kulturní magazín (14. díl): Vzpomínka na Zdeňka Jirotku 22:00 V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná 22:10 Cesta k andělům (101. díl): Aleš Juchelka – moderátor 23:05 Sekty v Bolívii 23:35 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (2. díl): Chci, abys byl 0:45 Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 19. 3. 2016

6:05 Vladyka 6:25 Hudební okénko (4. díl) 7:00 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – eucharistián o oběti a mučednictví 7:15 Stavitelé měst 7:25 Záliv svatých 8:25 Noeland (25. díl) 8:55 Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole 9:00 Animované biblické příběhy: Postaven na Skále 9:35 Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 9:55 P. Vojtěch Kodet – Tvář Otcova milosrdenství: Odpuštění (Jan 8,1–11) 10:25 Vatican magazine (853. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:55 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (2. díl): Chci, abys byl 11:20 Zpravodajské Noeviny: 17. 3. 2016 11:40 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 11:55 Z pokladů duše: P. Zdeněk Jančařík, SDB – Víra svatého Josefa 12:00 Polední modlitba [P] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Pod lampou 14:20 Řeckokatolický magazín 14:35 V pohorách po horách (11. díl): Baníkov – Roháče 14:50 Na druhý pohled, 6. díl 16:25 Terra Santa News: 16. 3. 2016 16:45 Cvrlikání (44. díl): Václav Fajfr & Acustrio 17:55 Duchovní malby (1. díl): Andělé 18:25 Kudrnáč Hermie 18:30 Buon giorno s Františkem 19:30 V souvislostech (133. díl) [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Zdeněk Jančařík, SDB – Víra svatého Josefa 20:00 Osmý den 22:00 Cesta k andělům (95. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg 22:50 Vzdálená pobřeží ticha 23:20 Má vlast: Otrokovice 0:10 Noční univerzita: Prof. Blanka Říhová, DrSc. – Dotazy k přednášce o imunitním systému 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 20. 3. 2016

6:15 Víra plná života (Chile) 7:00 Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška 8:10 Cvrlikání (44. díl): Václav Fajfr & Acustrio 9:30 Mše svatá Květné neděle z Vatikánu [L] 11:55 Z pokladů duše: Mons. František Václav Lobkowicz – Květná neděle 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (133. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 13:20 ARTBITR – Kulturní magazín (14. díl): vzpomínka na Zdeňka Jirotku 13:35 Cesta k andělům (95. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg 14:25 Ars Vaticana (4. díl) 14:35 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 14:50 Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Křesťanství jako cesta v Markově evangeliu 16:00 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (2. díl): Chci, abys byl 16:25 Ars Vaticana (4. díl) 16:35 Mezi pražci (46. díl): Březen 2016 17:20 Tajemství skla 17:25 Never more 17:35 V souvislostech (133. díl) 18:00 Noeland (26. díl) 18:30 Animované biblické příběhy: Pane, věřím 19:00 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – eucharistián o oběti a mučednictví 19:15 Řeckokatolický magazín 19:30 Přejeme si... [P] 19:50 Z pokladů duše: Mons. František Václav Lobkowicz – Květná neděle 20:00 P. Vojtěch Kodet – Tvář Otcova milosrdenství: Služba (Jan 13,1–15) [P] 20:35 Podzimní festival duchovní hudby: G. Donizetti: Messa di Gloria e Credo 22:00 Na druhý pohled, 6. díl 23:30 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:45 Buon giorno s Františkem 0:45 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 1:25 Noční repríza dopoledních pořadů.

Poselství Královny míru

„Drahé děti! V tomto čase milosti vás všechny zvu k obrácení. Děti moje, málo milujete a ještě méně se modlíte. Jste ztraceni a nevíte, co je váš cíl. Vezměte kříž a dívejte se na Ježíše a následujte Ho. On se vám dává až k smrti na kříži, protože vás miluje. Děti moje, zvu vás, vraťte se k modlitbě srdcem, abyste v modlitbě našli naději a smysl vaší existence. Já jsem s vámi a modlím se za vás. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje, 25. února 2016

„BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ JE VĚČNÉ“ –

srdečně zveme na dvoje

LIDOVÉ MISIE S P. GEORGE M,

indickým misionářem z Kongregace vincentinů, nástupcem P. Billa a P. Anthonyho (cz.frbill.net).

17. – 20. března 2016 v Rudolfově: čtvrtek + pátek – 18.00 hod. přednáška, 19.00 hod. mše svatá • sobota – 11.30 a 13.30 hod. přednáška, 15.00 hod. mše svatá s modlitbou za uzdravení • neděle – 10.00 hod. mše svatá, 15.00 hod. povídání o misiích.

Kontakt: tel. 603 556 975, www.lisov.farnost.cz.

21. – 23. března 2016 ve Spálově: pondělí + úterý – 17.30 hod. přednáška, 18.30 hod. mše svatá • středa – 17.30 hod. přednáška, 18.30 hod. mše svatá s modlitbou za uzdravení.

Kontakt: tel. 604 758 637, www.farnostspalov.cz.

SVATÝ KOPEČEK U OLMOUCE

V neděli 3., 10. a 17. dubna 2016 v 16.15 hodin pořádá Matice svatokopecká ve Francouzském sále svatokopecké fary **třídenní cyklus besed s Bedřichem Šubou na téma PUTOVÁNÍ PO ANGLII.** Besedy budou doplněny promítáním snímků z cest.

Srdečně Vás zveme na **POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU s P. Vojtěchem Kodetem O.Carm., Th.D.,** která se bude konat **v sobotu 19. března 2016 ve Vrchlabí, v kostele sv. Vavřince.** Tématem bude **Boží milosrdenství. Program:** 9.30 hod. přednáška • 11.00 hod. mše svatá • 12.00 hod. příležitost ke svátosti smíření. Po mši svaté bude příležitost ke svátosti smíření (zpovídat budou alespoň dva kněží). K dispozici budou knihy P. Kodeta z Karmelitánského nakladatelství.

Kontakt: Římskokatolická farnost – děkanství Vrchlabí, nám. Míru 287, 543 01 Vrchlabí 1 • tel.: 499 422 899, e-mail: kancelar@farnostvr.info.

Liturgická čtení

Neděle 13. 3. – 5. neděle postní

1. čt.: Iz 43,16–21

Ž 126(125),1–2ab.2cd–3.4–5.6

Odp.: 3 (*Velkou věc s námi udělal Hospodin, naplnila nás radost.*)

2. čt.: Flp 3,8–14

Ev.: Jan 8,1–11

nebo čtení z cyklu A:

1. čt.: Ez 37,12–14

Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a.6b–8

Odp.: 7 (*U Hospodina je slitování, hojně je u něho vykoupění.*)

2. čt.: Řim 8,8–11

Ev.: Jan 11,1–45

Pondělí 14. 3. – ferie

1. čt.: Dan 13,1–9.15–17.19–30.33–62

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

Odp.: 4ab (*I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.*)

Ev.: Jan 8,12–20

Úterý 15. 3. – ferie

1. čt.: Nm 21,4–9

Ž 102(101),2–3.16–18.19–21

Odp.: 2 (*Hospodine, slyš modlitbu mou a volání mé ať pronikne k tobě!*)

Ev.: Jan 8,21–30

Středa 16. 3. – ferie

1. čt.: Dan 3,14–20.91–92.95

Dan 3,52a.52b.53.54.55.56

Odp.: ... *chvályhodný a svrchované velebený navěky.*

Ev.: Jan 8,31–42

Čtvrtek 17. 3. – připomínka

sv. Patrika

1. čt.: Gn 17,3–9

Ž 105(104),4–5.6–7.8–9

Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)

Ev.: Jan 8,51–59

Pátek 18. 3. – připomínka sv. Cyrila Jeruzalémského

1. čt.: Jer 20,10–13

Ž 18(17),2–3a.3bc–4.5–6.7

Odp.: srov. 7 (*Ve své tísní jsem vzýval Hospodina, a vyslyšel mě.*)

Ev.: Jan 10,31–42

Sobota 19. 3. – slavnost sv. Josefa

1. čt.: 2 Sam 7,4–5a.12–14a.16

Ž 89(88),2–3.4–5.27+29

Odp.: 37 (*Jeho potomstvo potrvá navěky.*)

2. čt.: Řim 4,13.16–18.22

Ev.: Mt 1,16.18–21.24a

nebo Lk 2,41–51a

BREVIÁŘ PRO LAIKY

12. – 19. BŘEZNA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 3.		PO 14. 3.		ÚT 15. 3.		ST 16. 3.		ČT 17. 3.		PÁ 18. 3.		SO 19. 3.			
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	1324	1467		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	1325	1467		
Antifony	387	433	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	1325	1468		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	813	914		
Krátké čtení a zpěv	388	434	392	438	395	442	399	446	402	450	406	454	1326	1468		
Antifona k Zach. kantiku	388	434	392	439	395	443	399	446	402	450	406	454	1326	1469		
Prosby	388	434	392	439	395	443	399	447	403	450	406	455	1326	1469		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	1327	1469		
Modlitba během dne:																
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	1264	1402		
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	1327	1470		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	1265	1403		
Krátké čtení	389	435	393	440	396	444	400	448	403	451	407	455	1327	1470		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	1327	1469		
Nešpory:																
	SO 12. 3.															
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	1322	1464	412	461
Antifony	386	432	390	436	838	940	853	957	868	973	884	990	1323	1465	416	465
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	1751	1971	916	1025
Kr. čtení a zpěv	386	432	390	437	394	441	397	445	401	449	405	453	1323	1465	416	465
Ant. ke kant. P. M.	387	433	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	1324	1466	416	466
Prosby	387	433	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	1324	1466	417	466
Záv. modlitba	389	435	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	1327	1469	419	468
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1238	1374	1238	1374

NOVINKY MCM s. r. o. - K ROZJÍMÁNÍ O JEŽÍŠOVĚ UTRPENÍ A KNIHY PRO LITURGII

ROZJÍMÁNÍ O UTRPENÍ A SMRTI PÁNA JEŽÍŠE

Michal Kretschmer • V knize byly použity fotokopie rytin Gustava Paula Dorého

Předkládaná rozjímání byla sepsána v 60. až 70. letech 20. století a šířena jako samizdat. Místy jsou mírně poznamenána politickou atmosférou té doby. Jsou však stále aktuální, vždyť Ježíšovo utrpení a smrt se týkají celých dějin spásy. Kniha představuje rozjímání o jednotlivých zastaveních křížové cesty doplněné o další scény z posledních Ježíšových dnů. Jednotlivá rozjímání jsou poměrně dlouhá, zvláště některá z nich, a proto je vhodné konat je po částech. Jsou však výborným vodítkem, jak směřovat svůj život k hlubšímu vztahu a lásce ke Kristu. V závěru každého rozjímání je modlitba vycházející z rozjímaného textu.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 136 stran, 136 Kč

PŘÍRUČKA PRO MINISTRANTY PŘI MŠI SVATÉ PODLE ŘÍMSKÉHO MISÁLU Z ROKU 1962

Barnabáš Školoud

Po pečlivém prostudování této příručky a naučení potřebných odpovědí by měl být na mši svaté v římském ritu podle misálu z roku 1962 schopen ministrant i úplný začátečník. Prvním předpokladem však je, aby ministrant již předem dobře znal průběh (mešní řád) této podoby mše svaté. Příručka je psána spíše jako učební text, který může při výuce ministrantů jako vodítko použít i kněz či jiná osoba. Sloh textu je i z toho důvodu povětšinou technický a neobsahuje vysvětlení významů jednotlivých úkonů a obřadů. Jelikož správné ministrování při mši svaté není nikde závazně a detailně popsáno, panovala a panuje v něm jistá variabilita závislá historicky, geograficky aj. Autor této příručky proto vybral jednu hlavní linii, která popisuje pro-

vedení jednotlivých úkonů, jak je ze svého subjektivního hlediska pokládal za nešťastnější. Známé alternativy se snažil umístit do poznámek. Z tohoto úhlu pohledu je potřeba nahlížet i na případnou správnost či nesprávnost místních zvyků. Hlavní text se omezuje na ministrování při čtené mši svaté. V dodatku jsou popsány změny, které nastanou, jsou-li ministranti dva, či je-li mše svatá zpívaná, avšak bez kadidla. Popis ministrování při zpívané mši svaté s kadidlem a mši svaté asistované by rozsahem vystačil na další podobnou příručku, proto se zde již nenachází.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 70 stran, 129 Kč

SPOLEČNÉ PROSBY VĚŘÍCÍCH • DOBA BĚHEM ROKU (Neděle cyklus A-C • Týden I.-IV. • Doplnky) Vytvořil a z různých pramenů zpracoval P. Mgr. Vladimír Mrázek

Přímlyvy ke mši svaté pro liturgické mezidobí – kromě všech nedělí jsou připojeny čtyři varianty přímlyvu na všední dny a doplnky (první pátek, sobotní památka Panny Marie a přímlyvy převzaté z Českého misálu). Vyšlo s církevním schválením.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé vydání Váz., A5, 168 stran, 139 Kč

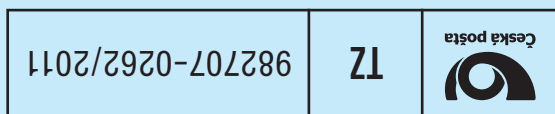
K dostání také:

Společné prosby věřících • Doba postní – Svatý týden – Doba velikonoční (Vytvořil a z různých pramenů zpracoval P. Mgr. Vladimír Mrázek, ferie za spolupráce s P. Mgr. Jiřím Kupkou) – *váz., A5, 168 stran, 139 Kč.*

Společné prosby věřících • Doba adventní – Doba vánoční (Vytvořil a z různých pramenů zpracoval P. Mgr. Vladimír Mrázek, adventní ferie za spolupráce s P. Mgr. Jiřím Kupkou) – *váz., A5, 94 stran, 139 Kč.*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednavky@maticecm.cz; periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nevezveřejněné příspěvky nevracíme.